

Arrest

nr. 225 962 van 10 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. MONDELAERS
Kortrijksestraat 177
3010 KESSEL-LO (LEUVEN)

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 26 april 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Y. MONDELAERS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

2.1.1. Aangaande O. P. U.

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Beni origine, geboren te Benin-City. U woonde tot uw vertrek uit Nigeria in Benin-City samen met uw moeder en uw twee broers en twee zussen.

U bent afkomstig uit een arme familie en uw moeder stelde u voor om naar Italië te gaan om er te werken als babysit. Na uw vertrek, rond 2004 of 2005, verhuisden zij naar het geboortedorp van uw moeder, Ugbioko. Uw vader is overleden. U verliet Nigeria en ging naar Benin om van daar verder te reizen naar Europa. Daar merkte u hoe de andere meisjes waar u bij verbleef over prostitutie praatten. U wou dit niet en keerde op eigen initiatief terug naar Nigeria. U vertelde uw moeder over de verhalen die u had gehoord en zei dat u niet naar Europa wou. Zij zei echter dat het te laat was, dat zij al veel geld had betaald om uw reis te regelen en dat u niet meer kon weigeren. U werd daarop naar Ghana gebracht en in contact gebracht met ene D., degene die u naar Europa zou brengen. Voor uw vertrek naar Benin had u reeds aan voodoo gedaan en een contract getekend dat u hen een bepaald bedrag zou terugbetalen voor uw reis.

*U kwam in België aan in juni 1999. Op 25 juni 1999 diende u een **eerste verzoek om internationale bescherming** in bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde daarbij F. M. te heten, geboren op 20 januari 1976 te Suaki en over de Soedanese nationaliteit te beschikken. In dit verzoek werd op 17 augustus 1999 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen omdat uit uw verklaringen niet kon worden afgeleid dat u een gegronde vrees voor systematische en persoonsgerichte vervolging zou lopen.*

U ging daarop in 2001 naar Nederland om er bij een vriendin te verblijven. Ook in Nederland diende u een verzoek om internationale bescherming in. U verklaart ook daar valse informatie te hebben verstrekt en een negatief antwoord te hebben ontvangen. Na deze negatieve beslissing bleef u echter in Nederland en in 2003 nam u contact op met de organisatie JOB die vrouwen in problemen helpt. Hen vertelde u wel voor het eerst uw ware verhaal, namelijk dat u via een netwerk van mensensmokkelaars naar België was gekomen en dat zij u in de prostitutie dwongen en u bedreigen zodat u de schuld die u bij heeft openstaan zou aflossen. U werd gezegd terug te keren naar België voor uw procedure tegen deze vrouw die u in de prostitutie dwong en in mei 2004 kwam u terug naar België. U begon een procedure rond mensenhandel bij Payoke. Deze werd echter zonder enig resultaat afgesloten omdat u onvoldoende bewijs kon aanbrengen en omdat degene die u beschuldigde reeds veroordeeld werd voor gelijkaardige feiten. Na deze procedure bij Payoke kwam u op straat terecht. U verbleef bij verschillende kennissen in het Antwerpse.

*Op 22 februari 2006 diende u een **eerste volgend verzoek om internationale bescherming** in in België. Dit verzoek werd op 24 februari 2006 afgesloten met een weigering tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring door de Dienst Vreemdelingenzaken omdat deze oordeelden dat u geen nieuwe elementen aanbrachten die wezen op een gegronde vrees voor vervolging. Bij dit volgend verzoek verklaart u nochtans opnieuw uw ware verhaal te hebben verteld. U gaf ook toen aan over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en via een netwerk van mensenhandelaars die u in de prostitutie dwongen naar België te zijn gebracht. Na deze negatieve beslissing bleef u nog tot 2007 in België. Daarna keerde u terug naar Nederland en begon opnieuw een procedure voor mensenhandel. Tijdens uw verblijf in Nederland kreeg u drie zonen met uw toenmalige vriend, L. F.. Hij heeft de nationaliteit van Sierra Leone. Na de geboorte van uw laatste zoon zetten jullie de relatie stop omdat zijn karakter veranderde en hij atheïst werd.*

*U keerde opnieuw terug naar België en op 30 april 2018 diende u een **tweede volgend verzoek om internationale bescherming** in. In onderhavig verzoek biedt u verdere toelichting omtrent de omstandigheden waarin u sinds uw komst naar België heeft geleefd. U verklaart dat u bij uw aankomst in België met D., degene die uw reis organiseerde, op restaurant ging op het Koningsplein in Antwerpen. Het was de bedoeling dat u naar Italië zou reizen maar dit ging niet door. Daarom belde D. rond om een andere vrouw te vinden die voor u zou instaan. Uiteindelijk betaalde ene T. 11 000 dollar aan D. en nam u mee naar een huis in Hoboken. Daar diende u een eed af te leggen dat u het verschuldigde geld zou terug betalen. U diende haar 45 000 dollar terug te betalen. Na drie maanden werd u overgebracht naar een huis in Deurne. U diende steeds te werken als prostituee. U deed dit echter met tegenzin en kon om die reden niet voldoende geld binnenbrengen, waarna u vaak geslagen werd. Na enige tijd ging u ook in Luik werken. In 2001 keerde u terug naar Antwerpen en zocht u hulp in een kerk. Deze kerkgemeenschap kon u echter niet helpen en u keerde terug naar T.. U ontmoette vervolgens E. J.. U vroeg T. haar akkoord om bij deze man te gaan wonen. Zij stemde hiermee in op voorwaarde dat u 3000 dollar betaalde en haar elke maand 1000 dollar bezorgde. E. was hiermee akkoord en u kon bij hem intrekken. Dit ging enige tijd goed tot E. depressief werd en drugs begon te gebruiken. Toen u hem ervan verdacht u gedrogeerd te hebben kreeg u schrik en vluchtte u naar een Afrikaanse kerk. Via deze kerk kon u bij een andere vrouw terecht. U verbleef er enige tijd, intussen verkocht u rijst in een café waar aan prostitutie werd gedaan en trachtte u wanneer u maar kon T. terug te betalen.*

Zij vond echter dat u niet voldoende betaalde en de bedreigingen namen toe. U besloot daarop naar Nederland, bij een kennis te gaan. U verklaart tijdens uw verblijf in België en Nederlands steeds gevreesd te hebben voor T. en haar netwerk. Ook uw familie in Nigeria zou door haar onder druk zijn gezet zodat u hen zou afbetalen. Uw moeder werd steeds door hen gebeld en ging geregeld bij de familie van T. langs om hen te smeken u uitstel van betaling te verlenen. In 2004 werd uw moeder bedreigd door iemand die door T. werd ingehuurd. Zij deed hiervan aangifte bij de politie maar dit had geen resultaat. Daarop verhuisde uw familie naar het dorp Ugbioko om van deze bedreigingen verlost te zijn. In 2015 à 2016 nam u voor het laatst contact op met dit netwerk om hen via uw moeder een afbetaling van zo'n €2500 te bezorgen. U verklaart hen steeds te contacteren om uw schuld verder af te betalen omdat u schrik heeft dat zij u iets zouden aandoen indien u dat niet deed.

Uw zonen verblijven bij u in België en u diende voor hen een eigen verzoek om internationale bescherming in (CGVS-kenmerk 18/13405, 18/13405/C en 18/13405/D).

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u verschillende psychologische attesten neer van Jugo (dd 19.06.2018, 31.07.2018, 03.09.2018 en 22.01.2019) en PsyQ (dd 27.04.2009, 24.02.2010, 26.01.2012 en 21.05.2013). Hierin wordt uw achtergrond geschetst en diagnosticeren zij u met een post-traumatische stressstoornis en een matige depressie. U legt eveneens documenten neer vanwege Payoke waaruit blijkt dat u tussen mei 2004 en december 2004 bij hen in begeleiding was. Deze begeleiding werd stopgezet nadat het Antwerpse parket uw dossier had geseponeerd wegens onvoldoende bewijzen en een overschrijding van de redelijke termijn voor vervolging. U legt een fax neer van de Antwerpse federale gerechtelijke politie waaruit blijkt dat de verdachte die ook u beschuldigt van mensensmokkel door de rechtbank van eerste aanleg van Brugge werd veroordeeld voor mensenhandel en exploitatie van ontucht in april 2004. Uw dossier werd echter geseponeerd omdat dit van geen meerwaarde was voor de behandeling van het dossier. Eveneens legt u uw geboorteakte neer, opgemaakt in oktober 2013.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u een volgend verzoek om internationale bescherming dat ontvankelijk werd verklaard, hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor represailles vanwege het prostitutienetwerk dat u tracht te ontlopen. Uit uw verklaringen komt echter niet naar voren dat u tot op heden vervolging dient te vrezen die in die mate ernstig is dat dit internationale bescherming behoeft.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u allerminst alle alternatieven om hulp te zoeken heeft uitgeput, wat de geloofwaardigheid daadwerkelijk verregaande vervolging te vrezen aantast. Het gegeven dat u bij verschillende gelegenheden naliel uw ware verhaal te brengen om zo bescherming te verkrijgen doet afbreuk aan de ernst van uw vrees.

U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in kort na uw aankomst in België in juni 1999. U besloot er echter niet uw ware situatie te schetsen maar u gaf er een ander asielrelaas en zelfs een andere identiteit en nationaliteit op.

Nochtans was u zich reeds terdege bewust van de situatie waarin u was verzeild geraakt. U verklaart namelijk reeds voor uw vertrek uit Nigeria zich verzet te hebben tegen dit vertrek.

U verklaart in het jaar van uw vertrek naar Benin te zijn gebracht maar dat toen u daar merkte dat de kans groot was dat u zich zou dienen te prostitueren op eigen initiatief te zijn teruggekeerd naar Nigeria. Eens terug in Nigeria zou u uw moeder duidelijk gemaakt hebben dat u dit niet wou. Zij verplichtte u echter alsnog het land te verlaten om in het buitenland te gaan werken (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.17). Verder verklaart u dat het van bij uw aankomst in België duidelijk was dat u verkocht werd aan een zekere dame en u naar het huis werd gebracht waar er aan prostitutie werd gedaan (CGVS p.10). **Zodoende was u van bij het begin op de hoogte over het lot dat u te wachten stond. Desondanks beslist u bij uw eerste verzoek om bescherming de Belgische instanties te misleiden en niet alles in het werk te stellen om deze bescherming te bekomen.**

Eveneens opmerkelijk hierbij is het gegeven dat, eens u uw pooier had verlaten, u zich nog steeds op eenzelfde milieu beroept om zich geholpen te weten. Nadat u uw pooier had verlaten en bij een zekere E. was ingetrokken maar u uiteindelijk ook daar niet langer kon blijven, keerde u zowaar terug naar het prostitutiemilieu. U verklaart in een café waar aan prostitutie werd gedaan rijst te hebben verkocht. Meer nog, het betreft een café op hetzelfde plein waar ook uw pooier actief. Vervolgens bent u ook daar vertrokken en trok u in bij een kennis in Nederland. Ook zij had opnieuw banden met het prostitutiemilieu (CGVS p.13 en notities persoonlijk onderhoud in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw kinderen (verder not. VIB kinderen) p.9). **Dat u zich bewust en op eigen initiatief steeds in een zelfde netwerk blijft begeven doet afbreuk aan de vrees die u verklaart nog steeds voor dit netwerk te koesteren.** Indien u werkelijk vervolging vreesde van degene die binnen de prostitutie actief waren valt te verwachten dat u alles in het werk stelt om juist zo ver mogelijk van dit netwerk verwijderd te blijven. Hoewel u verklaart geen andere mensen te hebben gekend en daarna wel beroep te hebben gedaan op hulporganisaties die vrouwen in situaties als de uwe bijstaan (not. VIB kinderen p.9) wordt het nog steeds opmerkelijk geacht dat u in eerste instantie voornamelijk binnen dit zelfde netwerk uw leven zou uitbouwen en uw contacten, uw inkomen en uw onderdak van dit netwerk zou laten afhangen. Dergelijk gedrag ondermijnt de vrees die u voor personen binnen dit netwerk zou koesteren. **Hierbij dient eveneens opgemerkt te worden dat u zich bij uw terugkeer naar België opnieuw in Antwerpen vestigt.** U verklaart in 2004 terug te zijn gekeerd naar België en de procedure bij Payoke te hebben opgestart. U kon enige tijd een studio huren in Antwerpen maar verbleef daarna tot u terugkeerde naar Nederland in 2007 er op straat en bij verschillende kennissen (CGVS p.9). Dit terwijl u nu verklaart te proberen te vermijden nog in Antwerpen te komen en zich zelfs te vermommen wanneer u uw advocaat raadpleegt, die u opmerkelijk genoeg alsnog met een bureau in Antwerpen heeft uitgekozen (CGVS p.16). **Dat u ook in die periode geen verdere voorzorgsmaatregelen nam om niet langer met dit netwerk geconfronteerd te worden doet verder afbreuk aan het risico op vervolging dat van hen zou uitgaan.** U diende weliswaar opnieuw een verzoek om internationale bescherming in maar dit pas zo'n twee jaar nadat de procedure voor Payoke, in 2004 (CGVS p.9) werd afgerond.

Bovendien liet u zelfs wanneer u dit netwerk reeds ontlopen had en naar Nederland was gevlucht na, in een ander land, consequent de nodige hulp te zoeken. U diende ook daar een verzoek om internationale bescherming in maar heeft ook gedurende deze procedure de ware toedracht van uw verzoek niet toegelicht. U verkiest daarentegen opnieuw een volledig leugenachtig verhaal te brengen voor de Nederlandse asielinstanties. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie omtrent deze asielaanvraag blijkt dat u ook daar een totaal ander verhaal verzint en dit gedurende twee uitgebreide gehoren volhoudt. **Opnieuw wijst de keuze om een verzoek om bescherming in te dienen maar niet correct aan te geven om welke reden u dat doet er niet op dat u nog steeds een gegronde vrees koesterde voor het netwerk van T..** Het is vervolgens pas twee jaar na uw aankomst in Nederland, in 2003, dat u er beroep doet op hulporganisaties die slachtoffers van mensensmokkel bijstaan (CGVS p.8), dit terwijl uw verzoek om internationale bescherming reeds negatief werd afgesloten in 2002.

Uit het bovenstaande blijkt dan ook allerminst dat u alle kansen aangreep om hulp te zoeken en zich tegen dit netwerk beschermd te weten. Dat u dit naliet zorgt er voor dat de vervolging die van dit netwerk zou kunnen uitgaan reeds danig gerelativeerd dient te worden. Hoewel u daadwerkelijk een aantal stappen ondernam om hulp te zoeken gebeurde dit op een zodanige manier dat dit een gegronde vrees niet kan aantonen.

Waar u steeds verklaart uit schrik geen hulp te hebben gezocht of uw verhaal niet ten volle te hebben duidelijk gemaakt biedt dit onvoldoende verschooning voor een dergelijk gedrag. U slaagt er namelijk niet in te overtuigen dat nog actief vervolgd of opgezocht werd door dit prostitutienetwerk.

Wel integendeel, uit uw verklaringen blijkt dat u reeds geruime tijd geen enkel contact meer had met dit netwerk en dat u bovendien steeds zelf degene was die contact met hen zocht zonder dat zij enige stappen ondernamen om u te contacteren.

U verklaart vooreerst dat dit netwerk niet de mogelijkheid heeft om u te bereiken. Sinds 2001 hebben zij geen contactgegevens meer van u. Zij zouden daarenboven geen contact met u willen opnemen uit vrees voor de politie aangezien zij vrezen dat u informatie over hen zou kunnen doorspelen aan de politie. Op geen enkel moment zouden zij enig initiatief genomen hebben om u actief op te zoeken of te contacteren. U bent steeds degene die contact opneemt met hen (CGVS VIB kinderen p.7-8). **Dat zij u nooit uit eigen beweging benaderen ondermijnt verregaand de vervolging die u van hen zou dienen te vrezen.**

Bovendien heeft u reeds geruime tijd geen enkel contact meer met hen gehad. U verklaart dat de laatste keer dat u met hen in contact stond dateert van 2015 à 2016. Ook toen was u het die de stap tot dit initiatief had gezet. U verklaart hen steeds te contacteren om vervolging te vermijden omdat zij op deze manier zouden beseffen dat u nog steeds bereid was uw schuld af te betalen. Zodoende overhandigde u dit netwerk via uw moeder in Nigeria een bepaalde geldsom (CGVS p.15, p.18 en p.21 en not. VIB kinderen p.7). **Dat u vervolgens opnieuw bijna drie jaar lang niets meer van hen vernam ondermijnt uw verklaringen dat u een vrees zou dienen te koesteren dat zij u alsnog willen vervolgen.** Daarenboven had u ook voordien reeds geruime tijd geen enkel contact meer gehad binnen dit netwerk. U verklaart dat de laatste keer dat u daarvoor iets van dit netwerk vernam dateert van toen u in Leeuwarden verbleef rond 2008 of 2009. Ook toen was dit enkel wanneer zij u op straat hadden gezien (CGVS p.19 en not. VIB kinderen p.7). Opnieuw blijkt hieruit geen enkel initiatief om u op te zoeken. Bovendien wordt het bevreemdend bevonden dat u, maar dan zes jaar later, zelf opnieuw de stap zou zetten om hen te contacteren om uw schuld af te betalen. Dit na een periode waarin u op geen enkele manier ook maar iets van dit netwerk had vernomen. U haalt daarbij geen enkele specifieke aanleiding aan om dit netwerk opnieuw te contacteren. **Dat u zelf opnieuw dit initiatief zou nemen is eerder ongeloofwaardig en ondermijnt uw verklaringen vervolging te vrezen vanwege dit netwerk.**

Ook de manier waarop u vreest dat zij u alsnog zouden vervolgen toont niet aan dat u het slachtoffer was van ernstige bedreigingen. U verklaart dat de enige manier waarop zij u kunnen opvolgen of bedreigen er in bestaat dat zij u op straat zouden tegenkomen (not. VIB kinderen p.7-8). Hieruit komt dan ook duidelijk naar voren dat zij u op geen enkele manier actief vervolgen en dat zij daar ook geen inspanningen toe leveren. Enkel wanneer zij u zouden tegenkomen op straat zou dit een groot probleem kunnen vormen (CGVS p.20). **Dit wijst er allerminst op dat zij ook actief naar u op zoek zijn. U kan daarbij evenmin zelf aangeven of zij pogingen ondernemen om u te traceren.** U verklaart dit onmogelijk te kunnen weten. U kan niet verduidelijken waaraan u dan wel merkt dat zij u nog steeds zouden opzoeken. U verklaart dat niet te zullen weten maar dat u overtuigd bent dat zij niet zullen stoppen. Louter op basis van de gelofte die u hen ooit deed gaat u er van uit dat zij nooit zullen opgeven om u te traceren (CGVS p.19). **U haalt daarbij echter geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat u twintig jaar nadat u Nigeria verliet nog steeds vervolging zou dienen te vrezen vanwege dit netwerk.**

Waar u verklaart te vrezen voor bedreigingen aan het adres van uw familie in Nigeria dient ook dit danig gerelativeerd te worden. Ook uw familie kon namelijk gemakkelijk verdere vervolging vermijden. U verklaart weliswaar dat zij geregeld werden opgebeld door dit netwerk en ze er bij hen op aandrongen dat u uw schuld zou afbetalen en dat uw moeder zelfs om die reden geslagen zou zijn geweest in 2004, zijn er sindsdien geen problemen meer geweest. U verklaart dat zij in 2004 of 2005 naar een dorp buiten Benin-City zijn verhuisd en dat zij daar geen problemen meer kenden. Uw familie zag deze mensen nog nooit in het dorp (CGVS p.5-6). De enige keer dat zij nog in contact stonden met dit netwerk was in 2015 of 2016 toen u hen gevraagd had om contact met hen op te nemen. Nadien veranderde uw moeder haar telefoonnummer en slagen zij er niet meer in haar te bereiken (CGVS p.6 en p.18 en not. VIB kinderen p.4 en p.7). **Zodoende kan opnieuw allerminst gesteld worden dat dit netwerk alles in het werk stelt om u of uw familie te vervolgen.**

Derhalve blijkt uit uw verklaringen niet dat u het slachtoffer zou zijn van ernstige bedreigingen vanuit dit prostitutienetwerk.

Vervolgens draagt ook uw kennis met betrekking tot dit netwerk bij tot de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen al jarenlang te hebben gevreesd voor verregaande vervolging vanwege dit

netwerk. U bent namelijk zo goed als niet geïnformeerd over de betrokkenen bij dit netwerk waarvoor u al zo lang op de vlucht verklaart te zijn. Al bij al kan u slechts één enkele naam noemen die betrokken is bij dit netwerk, namelijk J. I. of T., uw pooier en de hoofdfiguur binnen uw asielrelaas. U kan niet concreet aangeven wie in België nog voor haar werkt of binnen dit netwerk actief is. U verklaart dat andere pooiers de verschillende meisjes in de gaten houden en informatie uitwisselen. U verklaart dat zij met veel zijn maar kunt geen enkele naam noemen (CGVS p.20-21 en not. VIB kinderen p.6). U kent enkel de vrouwen van de twee mannen die u naar België brachten maar ook van hen herinnert u zich de naam niet. Ook van degene actief in Nigeria heeft u geen enkele informatie. U verklaart dat deze T. een broer en een zus heeft in Nigeria die voor haar werkt en dat u op de hoogte bent van één andere man die haar eveneens hielp en uw familie bedreigde. Echter, ook van hen kent u de naam niet (CGVS p.20 en not. VIB kinderen p.8). **Indien u zich bijna twintig jaar zich door dit netwerk bedreigd voelt en voor hen op uw hoede zou zijn geweest is het uiterst bevreemdend dat u zich geen enkele andere naam zou herinneren.** Indien u al die tijd deze mensen tracht te ontwijken valt het aan te nemen dat u probeert zoveel mogelijk informatie over hen te bekomen zodat u weet op welke manier u hen best ontloopt. Dat u hier geen enkele bijkomende informatie over weet bij te brengen draagt bij tot de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen dat u al die tijd voor hen op de vlucht was en nog steeds verdere vervolging zou vrezen.

Uit het geheel van bovenstaande argumentatie dient dan ook geconcludeerd te worden dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging geldt door het prostitutienetwerk waar u bij betrokken zou zijn geweest.

Indien hier al enig geloof aan zou worden gehecht, wat het geval niet is, wordt er op gewezen dat u niet aannemelijk wist te maken dat u bij een terugkeer naar Nigeria niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten of hun vertegenwoordigers. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier ('EASO Country of Origin Information Report – Nigeria, sex trafficking of women – oktober 2015' en 'UNHCR – 2016 Trafficking in persons report Nigeria – 30.06.2016') blijkt dat **mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden** is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blijf heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. **Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere nietgouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren.** Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. Zij zijn onder meer actief in Benin City, waar u van afkomstig bent. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. **Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege T. betreft.** Wanneer u wordt gevraagd of het geen optie zou zijn om ter bescherming beroep te doen op een dergelijke organisatie bij een terugkeer naar Nigeria, geeft u aan dat deze organisaties door en door corrupt zijn en dat men hier niet op kan rekenen (CGVS p.14). Dit biedt geen afdoende aanwijzing dat u in het geheel geen beroep zou kunnen doen op de bescherming die wel degelijk door de autoriteiten in uw land van herkomst wordt georganiseerd. Bovendien draagt NAPTIP zorg voor ondersteuning bij re-integratie (training van beroepsvaardigheden, verstrekken van micro-krediet, etc.) en wordt het als één van de best werkende overheidsinstellingen in het land beschouwd.

Uw profiel is verder niet van die aard dat u geen beroep zou kunnen doen op deze bijstand geboden door de Nigeriaanse autoriteiten. Uit uw verklaringen komt naar voren dat u voldoende zelfredzaam bent om bij een terugkeer naar Nigeria een eigen leven op te bouwen. Waar er op gewezen zou kunnen worden dat u reeds ten prooi zou zijn gevallen aan een prostitutienetwerk en daardoor over een kwetsbaar profiel beschikt blijkt uit uw gedrag sinds uw

aankomst in België dat u allerm minst als een onwetend en beïnvloedbaar persoon kan worden beschouwd. U toonde gedurende uw bijna twintigjarig verblijf in Europa het nodige initiatief om u, zelfs in de illegaliteit, te handhaven. U slaagde er steeds in om op eigen kracht onderdak en een inkomen te verwerven of om beroep te doen op de hulporganisaties die u hierbij bijstonden. Zo nam u zelf het initiatief om rijst te gaan verkopen (CGVS p.13), slaagde u er in een opleiding te volgen (not. VIB kinderen p.10) en bouwde u zelfstandig een netwerk op waar u bij terecht kon toen u zich naar Nederland begaf. Hieruit komt dan ook duidelijk naar voren dat u in staat bent om op eigen benen te staan, wat er op wijst dat u ook bij een terugkeer naar Nigeria hier voldoende toe in staat zal zijn. **Uw eerdere ervaringen, uw huidige profiel en de ongeloofwaardigheid van de vervolging dat u tot op heden door dit prostitutienetwerk zou kennen wijzen er niet op dat u een dermate groot risico loopt bij een terugkeer naar Nigeria opnieuw in de handen te vallen van een dergelijk netwerk.**

Ter volledigheid dient opgemerkt dat u Nigeria niet verlaten heeft omwille van enige persoonlijke problemen aldaar. U verklaart dat uw moeder aandrang op uw vertrek omwille van de precaire financiële situatie van uw familie. U verklaart voordien geen problemen te hebben gekend in Nigeria (CGVS p.16-18). U haalt derhalve louter economische motieven aan voor uw vertrek uit Nigeria. Dergelijke motieven vallen echter niet onder de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen. Het artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag stelt immers dat een vluchteling een persoon is "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen". Zodoende zijn er, gezien de door u aangehaalde vrees voor vervolging vanwege het prostitutienetwerk waar u bij betrokken zou zijn geweest ongeloofwaardig wordt bevonden, geen andere redenen die een terugkeer naar Nigeria belemmeren of die er op wijzen dat u bij een terugkeer problemen zou ervaren die kunnen worden beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De attest met betrekking tot uw mentale problemen kunnen niet weerleggen dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk wist te maken. Uit uw verklaringen blijkt niet dat uw mentale problemen een verregaande invloed hadden op het verloop van het persoonlijk onderhoud. U slaagde er in uw asielsrelaas uitgebreid, gedetailleerd en consistent naar voren te brengen. U verklaart geen opmerkingen te hebben bij het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS p.25). Bovendien vormen de vaststellingen in het psychologisch verslag geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin uw mentale gesteldheid zou zijn ontstaan. Uit de neergelegde psychologische attesten kan dan ook niet zonder meer worden opgemaakt dat de aangehaalde psychische problemen verband houden met een nog steeds aanhoudende vrees voor het prostitutienetwerk waarin u verzeild zou zijn geraakt. Een arts kan namelijk nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin zowel uw fysieke littekens als uw mentale kwetsbaarheid werden opgelopen en dient hiervoor te steunen op uw verklaringen. Hoewel dit eveneens voor uw fysieke toestand geldt, geldt dit des te meer voor een attest opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de verklaringen van zijn patiënt wordt aangereikt. Zij kunnen vermoedens hebben over de oorzaak van de ingeroepen klachten maar zij kunnen echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. De neergelegde medische attesten met betrekking tot uw fysieke en mentale toestand zijn derhalve niet in staat de ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. **De attesten met betrekking tot uw begeleiding bij Payoke en de documenten vanwege de Antwerpse federale gerechtelijke politie kunnen dit evenmin.** Dat u in begeleiding was bij Payoke en dat de vrouw waar u het over heeft effectief veroordeeld werd voor mensensmokkel toont niet aan dat u actueel nog vervolging zou dienen te vrezen vanwege dit prostitutienetwerk. De **geboorteakte** die u neerlegt kan evenmin een bewijs vormen voor de door u aangehaalde vervolging. Dit vormt enkel een aanwijzing omtrent uw identiteit maar bevat geen enkel element die uw vrees voor vervolging zou kunnen aantonen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (CGVS – COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram – 28.03.2018), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal wijst de staatssecretaris op het feit dat ook in hoofde van uw drie zonen, H., P. en E. A. L., een verzoek om internationale bescherming werd ingediend (CGVS-kenmerk 18/13405, 18/13405/C en 18/13405/D). Deze verzoeken werden eveneens afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”.

2.1.2. Aangaande A.L. P.

“A. Feitenrelaas

Je verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn en bent geboren in Den Haag, Nederland. Je bent nog minderjarig. Jouw moeder O., P. U. (CGVS-kenmerk 99/16885/Y) kwam in juni 1999 naar België. Zij verbleef sindsdien afwisselend in België en Nederland. In 2008 ontmoette zij in Nederland jouw vader, L. F.. Hij heeft de nationaliteit van Sierra Leone. Hun relatie ging niet goed en in april 2018 kwam je samen met jouw moeder en jouw broers naar België. Op 30 april 2018 dienden jij en je broers een verzoek om internationale bescherming in. Ook jouw moeder diende toen een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart soms nog jouw vader te horen maar zijn naam niet te kennen. Je weet dat jouw moeder uit Afrika komt maar weet niet in welk land ze gewoond heeft. Jullie zouden enkel nog soms jullie oma horen.

Jouw moeder verklaart dat zij voor jou en je broers vreest dat jullie van haar zouden worden afgepakt door het prostitutienetwerk waar zij problemen mee verklaart te hebben. Jouw moeder verklaart dat dit netwerk haar naar Europa zou gebracht hebben en dat zij haar en haar familie nog steeds bedreigen zodat zij de schuld die zij tegenover hen zou hebben openstaan zou aflossen.

Uw moeder vreest dat zij bij een terugkeer naar Nigeria verplicht zal worden om terug te keren naar Europa om opnieuw in de prostitutie te werken zodat zij haar schuld kan afbetalen en dat jullie haar

zouden worden afgenomen. Daarnaast geeft zij aan dat jij enige groei – en leerachterstand hebt opgelopen en daarvoor in begeleiding bent. Zij vreest dat je in Nigeria niet de nodige begeleiding en ondersteuning zal kunnen krijgen. Zij vreest dat jij en je broers geen goed leven zullen hebben in Nigeria en problemen zullen kennen om zich aan te passen aangezien jullie in België en Nederland zijn opgegroeid.

Ter ondersteuning van jouw asielaanvraag worden volgende documenten neergelegd: je geboorteakte en de vragenlijst van het multidisciplinair universitair centrum logopedie en audiologie van het universitair ziekenhuis Leuven.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald trad jouw moeder op als jouw voogd en stond je bij in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Jouw moeder verwijst in de eerste plaats naar de gevolgen die jij zou kunnen kennen omwille van de beweerde vervolging die zij zou kennen vanwege het prostitutienetwerk waarin zij betrokken zou zijn geweest. Er kon echter geen geloof worden gehecht aan haar verklaringen vervolging te vrezen vanwege dit netwerk, zodoende kan ook in jouw hoofd geen vrees voor vervolging vanwege deze problemen worden aangenomen. In verband met de vrees voor vervolging van jouw moeder vanwege dit prostitutienetwerk werd het volgende geargumenteed:

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u allerm minst alle alternatieven om hulp te zoeken heeft uitgeput, wat de geloofwaardigheid daadwerkelijk verregaande vervolging te vrezen aantast. Het gegeven dat u bij verschillende gelegenheden nali et uw ware verhaal te brengen om zo bescherming te verkrijgen doet afbreuk aan de ernst van uw vrees.

U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in kort na uw aankomst in België in juni 1999. U besloot er echter niet uw ware situatie te schetsen maar u gaf er een ander asielrelaas en zelfs een andere identiteit en nationaliteit op. Nochtans was u zich reeds terdege bewust van de situatie waarin u was verzeild geraakt. U verklaart namelijk reeds voor uw vertrek uit Nigeria zich verzet te hebben tegen dit vertrek. U verklaart in het jaar van uw vertrek naar Benin te zijn gebracht maar dat toen u daar merkte dat de kans groot was dat u zich zou dienen te prostitueren op eigen initiatief te zijn teruggekeerd naar Nigeria. Eens terug in Nigeria zou u uw moeder duidelijk gemaakt hebben dat u dit niet wou. Zij verplichtte u echter alsnog het land te verlaten om in het buitenland te gaan werken (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.17). Verder verklaart u dat het van bij uw aankomst in België duidelijk was dat u verkocht werd aan een zekere dame en u naar het huis werd gebracht waar er aan prostitutie werd gedaan (CGVS p.10).

Zodoende was u van bij het begin op de hoogte over het lot dat u te wachten stond. Desondanks beslist u bij uw eerste verzoek om bescherming de Belgische instanties te misleiden en niet alles in het werk te stellen om deze bescherming te bekomen.

Eveneens opmerkelijk hierbij is het gegeven dat, eens u uw pooier had verlaten, u zich nog steeds op eenzelfde milieu beroept om zich geholpen te weten. Nadat u uw pooier had verlaten en bij een zekere E. was ingetrokken maar u uiteindelijk ook daar niet langer kon blijven, keerde u zowaar terug naar het prostitutiemilieu. U verklaart in een café waar aan prostitutie werd gedaan rijst te hebben verkocht. Meer nog, het betreft een café op hetzelfde plein waar ook uw pooier actief. Vervolgens bent u ook daar vertrokken en trok u in bij een kennis in Nederland. Ook zij had opnieuw banden met het prostitutiemilieu (CGVS p.13 en notities persoonlijk onderhoud in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw kinderen (verder not. VIB kinderen) p.9). **Dat u zich bewust en op eigen initiatief steeds in een zelfde netwerk blijft begeven doet afbreuk aan de vrees die u verklaart nog steeds voor dit netwerk te koesteren.** Indien u werkelijk vervolging vreesde van degene die binnen de prostitutie actief waren valt te verwachten dat u alles in het werk stelt om juist zo ver mogelijk van dit netwerk verwijderd te blijven. Hoewel u verklaart geen andere mensen te hebben gekend en daarna wel beroep te hebben gedaan op hulporganisaties die vrouwen in situaties als de uwe bijstaan (not. VIB kinderen p.9) wordt het nog steeds opmerkelijk geacht dat u in eerste instantie voornamelijk binnen dit zelfde netwerk uw leven zou uitbouwen en uw contacten, uw inkomen en uw onderdak van dit netwerk zou laten afhangen. Dergelijk gedrag ondermijnt de vrees die u voor personen binnen dit netwerk zou koesteren. **Hierbij dient eveneens opgemerkt te worden dat u zich bij uw terugkeer naar België opnieuw in Antwerpen vestigt.** U verklaart in 2004 terug te zijn gekeerd naar België en de procedure bij Payoke te hebben opgestart. U kon enige tijd een studio huren in Antwerpen maar verbleef daarna tot u terugkeerde naar Nederland in 2007 er op straat en bij verschillende kennissen (CGVS p.9). Dit terwijl u nu verklaart te proberen te vermijden nog in Antwerpen te komen en zich zelfs te vermommen wanneer u uw advocaat raadpleegt, die u opmerkelijk genoeg alsnog met een bureau in Antwerpen heeft uitgekozen (CGVS p.16). **Dat u ook in die periode geen verdere voorzorgsmaatregelen nam om niet langer met dit netwerk geconfronteerd te worden doet verder afbreuk aan het risico op vervolging dat van hen zou uitgaan.** U diende weliswaar opnieuw een verzoek om internationale bescherming in maar dit pas zo'n twee jaar nadat de procedure voor Payoke, in 2004 (CGVS p.9) werd afgerond.

Bovendien liet u zelfs wanneer u dit netwerk reeds ontlopen had en naar Nederland was gevlucht na, in een ander land, consequent de nodige hulp te zoeken. U diende ook daar een verzoek om internationale bescherming in maar heeft ook gedurende deze procedure de ware toedracht van uw verzoek niet toegelicht. U verkiest daarentegen opnieuw een volledig leugenachtig verhaal te brengen voor de Nederlandse asielinstanties. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie omtrent deze asielaanvraag blijkt dat u ook daar een totaal ander verhaal verzint en dit gedurende twee uitgebreide gehoren volhoudt. **Opnieuw wijst de keuze om een verzoek om bescherming in te dienen maar niet correct aan te geven om welke reden u dat doet er niet op dat u nog steeds een gegronde vrees koesterde voor het netwerk van T..** Het is vervolgens pas twee jaar na uw aankomst in Nederland, in 2003, dat u er beroep doet op hulporganisaties die slachtoffers van mensensmokkel bijstaan (CGVS p.8), dit terwijl uw verzoek om internationale bescherming reeds negatief werd afgesloten in 2002.

Uit het bovenstaande blijkt dan ook allerminst dat u alle kansen aangreep om hulp te zoeken en zich tegen dit netwerk beschermd te weten. Dat u dit naliert zorgt er voor dat de vervolging die van dit netwerk zou kunnen uitgaan reeds danig gerelativeerd dient te worden. Hoewel u daadwerkelijk een aantal stappen ondernam om hulp te zoeken gebeurde dit op een zodanige manier dat dit een gegronde vrees niet kan aantonen.

Waar u steeds verklaart uit schrik geen hulp te hebben gezocht of uw verhaal niet ten volle te hebben duidelijk gemaakt biedt dit onvoldoende verschuiving voor een dergelijk gedrag. U slaagt er namelijk niet in te overtuigen dat nog actief vervolgd of opgezocht werd door dit prostitutienetwerk. Wel integendeel, uit uw verklaringen blijkt dat u reeds geruime tijd geen enkel contact meer had met dit netwerk en dat u bovendien steeds zelf degene was die contact met hen zocht zonder dat zij enige stappen ondernamen om u te contacteren.↵

U verklaart vooreerst dat dit netwerk niet de mogelijkheid heeft om u te bereiken. Sinds 2001 hebben zij geen contactgegevens meer van u.

Zij zouden daarenboven geen contact met u willen opnemen uit vrees voor de politie aangezien zij vrezen dat u informatie over hen zou kunnen doorspelen aan de politie. Op geen enkel moment zouden zij enig initiatief genomen hebben om u actief op te zoeken of te contacteren. U bent steeds degene die contact opneemt met hen (CGVS VIB kinderen p.7-8). **Dat zij u nooit uit eigen beweging benaderen ondermijnt verregaand de vervolging die u van hen zou dienen te vrezen.**

Bovendien heeft u reeds geruime tijd geen enkel contact meer met hen gehad. U verklaart dat de laatste keer dat u met hen in contact stond dateert van 2015 à 2016. Ook toen was u het die de stap tot dit initiatief had gezet. U verklaart hen steeds te contacteren om vervolging te vermijden omdat zij op deze manier zouden beseffen dat u nog steeds bereid was uw schuld af te betalen. Zodoende overhandigde u dit netwerk via uw moeder in Nigeria een bepaalde geldsom (CGVS p.15, p.18 en p.21 en not. VIB kinderen p.7). **Dat u vervolgens opnieuw bijna drie jaar lang niets meer van hen vernam ondermijnt uw verklaringen dat u een vrees zou dienen te koesteren dat zij u alsnog willen vervolgen.** Daarenboven had u ook voordien reeds geruime tijd geen enkel contact meer gehad binnen dit netwerk. U verklaart dat de laatste keer dat u daarvoor iets van dit netwerk vernam dateert van toen u in Leeuwarden verbleef rond 2008 of 2009. Ook toen was dit enkel wanneer zij u op straat hadden gezien (CGVS p.19 en not. VIB kinderen p.7). Opnieuw blijkt hieruit geen enkel initiatief om u op te zoeken. Bovendien wordt het bevreemdend bevonden dat u, maar dan zes jaar later, zelf opnieuw de stap zou zetten om hen te contacteren om uw schuld af te betalen. Dit na een periode waarin u op geen enkele manier ook maar iets van dit netwerk had vernomen. U haalt daarbij geen enkele specifieke aanleiding aan om dit netwerk opnieuw te contacteren. **Dat u zelf opnieuw dit initiatief zou nemen is eerder ongeloofwaardig en ondermijnt uw verklaringen vervolging te vrezen vanwege dit netwerk.**

Ook de manier waarop u vreest dat zij u alsnog zouden vervolgen toont niet aan dat u het slachtoffer was van ernstige bedreigingen. U verklaart dat de enige manier waarop zij u kunnen opvolgen of bedreigen er in bestaat dat zij u op straat zouden tegenkomen (not. VIB kinderen p.7-8). Hieruit komt dan ook duidelijk naar voren dat zij u op geen enkele manier actief vervolgen en dat zij daar ook geen inspanningen toe leveren. Enkel wanneer zij u zouden tegenkomen op straat zou dit een groot probleem kunnen vormen (CGVS p.20). **Dit wijst er allerminst op dat zij ook actief naar u op zoek zijn. U kan daarbij evenmin zelf aangeven of zij pogingen ondernemen om u te traceren.** U verklaart dit onmogelijk te kunnen weten. U kan niet verduidelijken waaraan u dan wel merkt dat zij u nog steeds zouden opzoeken. U verklaart dat niet te zullen weten maar dat u overtuigd bent dat zij niet zullen stoppen. Louter op basis van de gelofte die u hen ooit deed gaat u er van uit dat zij nooit zullen opgeven om u te traceren (CGVS p.19). **U haalt daarbij echter geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat u twintig jaar nadat u Nigeria verliet nog steeds vervolging zou dienen te vrezen vanwege dit netwerk.**

Waar u verklaart te vrezen voor bedreigingen aan het adres van uw familie in Nigeria dient ook dit danig gerelativeerd te worden. Ook uw familie kon namelijk gemakkelijk verdere vervolging vermijden. U verklaart weliswaar dat zij geregeld werden opgebeld door dit netwerk en ze er bij hen op aandrongen dat u uw schuld zou afbetalen en dat uw moeder zelfs om die reden geslagen zou zijn geweest in 2004, zijn er sindsdien geen problemen meer geweest. U verklaart dat zij in 2004 of 2005 naar een dorp buiten Benin-City zijn verhuisd en dat zij daar geen problemen meer kenden. Uw familie zag deze mensen nog nooit in het dorp (CGVS p.5-6). De enige keer dat zij nog in contact stonden met dit netwerk was in 2015 of 2016 toen u hen gevraagd had om contact met hen op te nemen. Nadien veranderde uw moeder haar telefoonnummer en slagen zij er niet meer in haar te bereiken (CGVS p.6 en p.18 en not. VIB kinderen p.4 en p.7). **Zodoende kan opnieuw allerminst gesteld worden dat dit netwerk alles in het werk stelt om u of uw familie te vervolgen.**

Derhalve blijkt uit uw verklaringen niet dat u het slachtoffer zou zijn van ernstige bedreigingen vanuit dit prostitutienetwerk.

Vervolgens draagt ook uw kennis met betrekking tot dit netwerk bij tot de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen al jarenlang te hebben gevreesd voor verregaande vervolging vanwege dit netwerk.

U bent namelijk zo goed als niet geïnformeerd over de betrokkenen bij dit netwerk waarvoor u al zo lang op de vlucht verklaart te zijn. Al bij al kan u slechts één enkele naam noemen die betrokken is bij dit netwerk, namelijk J. I. of T., uw pooier en de hoofdfiguur binnen uw asielrelaas. U kan niet concreet aangeven wie in België nog voor haar werkt of binnen dit netwerk actief is.

U verklaart dat andere pooiers de verschillende meisjes in de gaten houden en informatie uitwisselen. U verklaart dat zij met veel zijn maar kunt geen enkele naam noemen (CGVS p.20-21 en not. VIB kinderen p.6). U kent enkel de vrouwen van de twee mannen die u naar België brachten maar ook van hen herinnert u zich de naam niet. Ook van degene actief in Nigeria heeft u geen enkele informatie. U verklaart dat deze T. een broer en een zus heeft in Nigeria die voor haar werkt en dat u op de hoogte bent van één andere man die haar eveneens hielp en uw familie bedreigde. Echter, ook van hen kent u de naam niet (CGVS p.20 en not. VIB kinderen p.8). **Indien u zich bijna twintig jaar zich door dit netwerk bedreigd voelt en voor hen op uw hoede zou zijn geweest is het uiterst bevreemdend dat u zich geen enkele andere naam zou herinneren.** Indien u al die tijd deze mensen tracht te ontwijken valt het aan te nemen dat u probeert zoveel mogelijk informatie over hen te bekomen zodat u weet op welke manier u hen best ontloopt. Dat u hier geen enkele bijkomende informatie over weet bij te brengen draagt bij tot de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen dat u al die tijd voor hen op de vlucht was en nog steeds verdere vervolging zou vrezen.

Uit het geheel van bovenstaande argumentatie dient dan ook geconcludeerd te worden dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging geldt door het prostitutienetwerk waar u bij betrokken zou zijn geweest.

Indien hier al enig geloof aan zou worden gehecht, wat het geval niet is, wordt er op gewezen dat u niet aannemelijk wist te maken dat u bij een terugkeer naar Nigeria niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten of hun vertegenwoordigers. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier ('EASO Country of Origin Information Report – Nigeria, sex trafficking of women – oktober 2015' en 'UNHCR – 2016 Trafficking in persons report Nigeria – 30.06.2016') blijkt dat **mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden** is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blijf heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. **Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere nietgouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren.** Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. Zij zijn onder meer actief in Benin City, waar u van afkomstig bent. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. **Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege T. betreft.** Wanneer u wordt gevraagd of het geen optie zou zijn om ter bescherming beroep te doen op een dergelijke organisatie bij een terugkeer naar Nigeria, geeft u aan dat deze organisaties door en door corrupt zijn en dat men hier niet op kan rekenen (CGVS p.14). Dit biedt geen afdoende aanwijzing dat u in het geheel geen beroep zou kunnen doen op de bescherming die wel degelijk door de autoriteiten in uw land van herkomst wordt georganiseerd. Bovendien draagt NAPTIP zorg voor ondersteuning bij re-integratie (training van beroepsvaardigheden, verstrekken van micro-krediet, etc.) en wordt het als één van de best werkende overheidsinstellingen in het land beschouwd.

Uw profiel is verder niet van die aard dat u geen beroep zou kunnen doen op deze bijstand geboden door de Nigeriaanse autoriteiten. Uit uw verklaringen komt naar voren dat u voldoende zelfredzaam bent om bij een terugkeer naar Nigeria een eigen leven op te bouwen. Waar er op gewezen zou kunnen worden dat u reeds ten prooi zou zijn gevallen aan een prostitutienetwerk en daardoor over een kwetsbaar profiel beschikt blijkt uit uw gedrag sinds uw aankomst in België dat u allerminst als een onwetend en beïnvloedbaar persoon kan worden beschouwd. U toonde gedurende uw bijna twintigjarig verblijf in Europa het nodige initiatief om u, zelfs in de illegaliteit, te handhaven. U slaagde er steeds in om op eigen kracht onderdak en een inkomen te verwerven of om beroep te doen op de hulporganisaties die u hierbij bijstonden.

Zo nam u zelf het initiatief om rijst te gaan verkopen (CGVS p.13), slaagde u er in een opleiding te volgen (not. VIB kinderen p.10) en bouwde u zelfstandig een netwerk op waar u bij terecht kon toen u zich naar Nederland begaf. Hieruit komt dan ook duidelijk naar voren dat u in staat bent om op eigen benen te staan, wat er op wijst dat u ook bij een terugkeer naar Nigeria hier voldoende toe in staat zal zijn. **Uw eerdere ervaringen, uw huidige profiel en de ongeloofwaardigheid van de vervolging dat u tot op heden door dit prostitutienetwerk zou kennen wijzen er niet op dat u een dermate groot risico loopt bij een terugkeer naar Nigeria opnieuw in de handen te vallen van een dergelijk netwerk.**

Ter volledigheid dient opgemerkt dat u Nigeria niet verlaten heeft omwille van enige persoonlijke problemen aldaar. U verklaart dat uw moeder aandrang op uw vertrek omwille van de precaire financiële situatie van uw familie. U verklaart voordien geen problemen te hebben gekend in Nigeria (CGVS p.16-18). U haalt derhalve louter economische motieven aan voor uw vertrek uit Nigeria. Dergelijke motieven vallen echter niet onder de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen. Het artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag stelt immers dat een vluchteling een persoon is "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen". Zodoende zijn er, gezien de door u aangehaalde vrees voor vervolging vanwege het prostitutienetwerk waar u bij betrokken zou zijn geweest ongeloofwaardig wordt bevonden, geen andere redenen die een terugkeer naar Nigeria belemmeren of die er op wijzen dat u bij een terugkeer problemen zou ervaren die kunnen worden beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De attest met betrekking tot uw mentale problemen kunnen niet weerleggen dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk wist te maken. Uit uw verklaringen blijkt niet dat uw mentale problemen een verregaande invloed hadden op het verloop van het persoonlijk onderhoud. U slaagde er in uw asielsrelaas uitgebreid, gedetailleerd en consistent naar voren te brengen. U verklaart geen opmerkingen te hebben bij het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS p.25). Bovendien vormen de vaststellingen in het psychologisch verslag geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin uw mentale gesteldheid zou zijn ontstaan. Uit de neergelegde psychologische attesten kan dan ook niet zonder meer worden opgemaakt dat de aangehaalde psychische problemen verband houden met een nog steeds aanhoudende vrees voor het prostitutienetwerk waarin u verzeild zou zijn geraakt. Een arts kan namelijk nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin zowel uw fysieke littekens als uw mentale kwetsbaarheid werden opgelopen en dient hiervoor te steunen op uw verklaringen. Hoewel dit eveneens voor uw fysieke toestand geldt, geldt dit des te meer voor een attest opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de verklaringen van zijn patiënt wordt aangereikt. Zij kunnen vermoedens hebben over de oorzaak van de ingeroepen klachten maar zij kunnen echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. De neergelegde medische attesten met betrekking tot uw fysieke en mentale toestand zijn derhalve niet in staat de ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. **De attesten met betrekking tot uw begeleiding bij Payoke en de documenten vanwege de Antwerpse federale gerechtelijke politie kunnen dit evenmin.** Dat u in begeleiding was bij Payoke en dat de vrouw waar u het over heeft effectief veroordeeld werd voor mensensmokkel toont niet aan dat u actueel nog vervolging zou dienen te vrezen vanwege dit prostitutienetwerk. De **geboorteakte** die u neerlegt kan evenmin een bewijs vormen voor de door u aangehaalde vervolging. Dit vormt enkel een aanwijzing omtrent uw identiteit maar bevat geen enkel element die uw vrees voor vervolging zou kunnen aantonen.

Waar jouw moeder daarnaast nog wijst op het feit dat jij nood hebt aan aangepaste opvolging en begeleiding kan ook dit niet weerhouden worden als een element dat aanleiding geeft tot internationale bescherming. Zij haalt geen specifieke gevolgen aan die zij vreest omwille van jouw beperking (notities persoonlijk onderhoud p.4-5). De beoordeling van een dergelijke vrees valt niet onder de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Deze criteria betreffen met name een gegronde vrees voor vervolging op basis van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Je dient zich voor de beoordeling van dergelijke elementen te richten tot de geëigende procedure.

Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter of 9bis van de wet van 15 december 1980.

Dit geldt evenzeer voor het feit dat jouw moeder aanhaalt dat jij hier bent opgegroeid en hier je leven hebt (notities persoonlijk onderhoud p.5). Ook op dit vlak haalt jouw moeder geen concrete elementen aan die het voor jou moeilijk zouden maken indien u in Nigeria zou verblijven. Louter algemene verklaringen over de aanpassingsmoeilijkheden die jij zou kunnen kennen in Nigeria kunnen bezwaarlijk beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève en dienen dan ook geen internationale bescherming.

De documenten die je neerlegt kunnen deze appreciatie niet wijzigen, deze handelen namelijk enkel over jouw identiteit en jouw ontwikkeling. Beide aspecten staan in deze niet ter discussie maar vormen geen elementen die aanleiding geven tot internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (CGVS – COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram – 28.03.2018), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij afkomstig bent. Gezien jouw en jouw moeders verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Het Commissariaat-generaal wijst de staatssecretaris op het feit dat ook in hoofde van jouw moeder (CGVS-kenmerk 99/16885/Y) en jouw broers, E. en H. A.L. (CGVS-kenmerk 18/13405 en 18/13405/D) een verzoek om internationale bescherming werd ingediend. Deze verzoeken werden eveneens afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

2.1.3. Aangaande A. L. H.:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn en bent geboren in Den Haag, Nederland. Je bent nog minderjarig. Jouw moeder O., P. U. (CGVS-kenmerk 99/16885/Y) kwam in juni 1999 naar België. Zij verbleef sindsdien afwisselend in België en Nederland. In 2008 ontmoette zij in Nederland jouw vader, L. F.. Hij heeft de nationaliteit van Sierra Leone. Hun relatie ging niet goed en in april 2018 kwam je samen met jouw moeder en jouw broer en jouw zus naar België. Op 30 april 2018 dienden jij en je broers een verzoek om internationale bescherming in. Ook jouw moeder diende toen een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart soms nog jouw vader te horen maar zijn naam niet te kennen. Je weet dat jouw moeder uit Afrika komt maar weet niet in welk land ze gewoond heeft. Jullie zouden enkel nog soms jullie oma horen. Jouw moeder verklaart dat zij voor jou en je broers vreest dat jullie van haar zouden worden afgepakt door het prostitutienetwerk waar zij problemen mee verklaart te hebben. Jouw moeder verklaart dat dit netwerk haar naar Europa zou gebracht hebben en dat zij en haar familie nog steeds zouden bedreigen zodat zij de schuld die zij tegenover hen zou hebben openstaan zou aflossen. Jouw moeder vreest dat zij bij een terugkeer naar Nigeria verplicht zal worden om terug te keren naar Europa om opnieuw in de prostitutie te werken zodat zij haar schuld kan afbetalen en dat jullie haar zouden worden afgenomen. Daarnaast geeft zij aan dat jij enige groei – en leerachterstand hebt opgelopen en daarvoor in begeleiding bent. Zij vreest dat je in Nigeria niet de nodige begeleiding en ondersteuning zal kunnen krijgen. Zij vreest dat jij en je broers geen goed leven zullen hebben in Nigeria en problemen zullen kennen om zich aan te passen aangezien jullie in België en Nederland zijn opgegroeid.

Ter ondersteuning van jouw asielaanvraag leg je je geboorteakte neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald trad jouw moeder op als jouw voogd en stond je bij in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Jouw moeder verwijst in de eerste plaats naar de gevolgen die jij zou kunnen kennen omwille van de beweerde vervolging die zij zou kennen vanwege het prostitutienetwerk waarin zij betrokken zou zijn geweest.

Er kon echter geen geloof worden gehecht aan haar verklaringen vervolging te vrezen vanwege dit netwerk, zodoende kan ook in jouw hoofd geen vrees voor vervolging vanwege deze problemen worden aangenomen. In verband met de vrees voor vervolging van jouw moeder vanwege dit prostitutienetwerk werd het volgende geargumenteed:

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u allerminst alle alternatieven om hulp te zoeken heeft uitgeput, wat de geloofwaardigheid daadwerkelijk verregaande vervolging te vrezen aantast. Het gegeven dat u bij verschillende gelegenheden naliel uw ware verhaal te brengen om zo bescherming te verkrijgen doet afbreuk aan de ernst van uw vrees.

U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in kort na uw aankomst in België in juni 1999. U besloot er echter niet uw ware situatie te schetsen maar u gaf er een ander asielaanvraag en zelfs een andere identiteit en nationaliteit op. Nochtans was u zich reeds terdege bewust van de situatie waarin u was verzeild geraakt. U verklaart namelijk reeds voor uw vertrek uit Nigeria zich verzet te hebben tegen dit vertrek. U verklaart in het jaar van uw vertrek naar Benin te zijn gebracht maar dat toen u daar merkte dat de kans groot was dat u zich zou dienen te prostitueren op eigen initiatief te zijn teruggekeerd naar Nigeria. Eens terug in Nigeria zou u uw moeder duidelijk gemaakt hebben dat u dit niet wou. Zij verplichtte u echter alsnog het land te verlaten om in het buitenland te gaan werken (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.17). Verder verklaart u dat het van bij uw aankomst in België duidelijk was dat u verkocht werd aan een zekere dame en u naar het huis werd gebracht waar er aan prostitutie werd gedaan (CGVS p.10). Zodoende was u van bij het begin op de hoogte over het lot dat u te wachten stond. Desondanks beslist u bij uw eerste verzoek om bescherming de Belgische instanties te misleiden en niet alles in het werk te stellen om deze bescherming te bekomen.

Eveneens opmerkelijk hierbij is het gegeven dat, eens u uw pooier had verlaten, u zich nog steeds op eenzelfde milieu beroept om zich geholpen te weten. Nadat u uw pooier had verlaten en bij een zekere Eddy was ingetrokken maar u uiteindelijk ook daar niet langer kon blijven, keerde u zowaar terug naar het prostitutiemilieu. U verklaart in een café waar aan prostitutie werd gedaan rijst te hebben verkocht. Meer nog, het betreft een café op hetzelfde plein waar ook uw pooier actief. Vervolgens bent u ook daar vertrokken en trok u in bij een kennis in Nederland. Ook zij had opnieuw banden met het prostitutiemilieu (CGVS p.13 en notities persoonlijk onderhoud in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw kinderen (verder not. VIB kinderen) p.9). Dat u zich bewust en op eigen initiatief steeds in een zelfde netwerk blijft begeven doet afbreuk aan de vrees die u verklaart nog steeds voor dit netwerk te koesteren. Indien u werkelijk vervolging vreesde van degene die binnen de prostitutie actief waren valt te verwachten dat u alles in het werk stelt om juist zo ver mogelijk van dit netwerk verwijderd te blijven. Hoewel u verklaart geen andere mensen te hebben gekend en daarna wel beroep te hebben gedaan op hulporganisaties die vrouwen in situaties als de uwe bijstaan (not. VIB kinderen p.9) wordt het nog steeds opmerkelijk geacht dat u in eerste instantie voornamelijk binnen dit zelfde netwerk uw leven zou uitbouwen en uw contacten, uw inkomen en uw onderdak van dit netwerk zou laten afhangen. Dergelijk gedrag ondermijnt de vrees die u voor personen binnen dit netwerk zou koesteren. Hierbij dient eveneens opgemerkt te worden dat u zich bij uw terugkeer naar België opnieuw in Antwerpen vestigt. U verklaart in 2004 terug te zijn gekeerd naar België en de procedure bij Payoke te hebben opgestart. U kon enige tijd een studio huren in Antwerpen maar verbleef daarna tot u terugkeerde naar Nederland in 2007 er op straat en bij verschillende kennissen (CGVS p.9). Dit terwijl u nu verklaart te proberen te vermijden nog in Antwerpen te komen en zich zelfs te vermommen wanneer u uw advocaat raadpleegt, die u opmerkelijk genoeg alsnog met een bureau in Antwerpen heeft uitgekozen (CGVS p.16). Dat u ook in die periode geen verdere voorzorgsmaatregelen nam om niet langer met dit netwerk geconfronteerd te worden doet verder afbreuk aan het risico op vervolging dat van hen zou uitgaan. U diende weliswaar opnieuw een verzoek om internationale bescherming in maar dit pas zo'n twee jaar nadat de procedure voor Payoke, in 2004 (CGVS p.9) werd afgerond.

Bovendien liet u zelfs wanneer u dit netwerk reeds ontlopen had en naar Nederland was gevlucht na, in een ander land, consequent de nodige hulp te zoeken. U diende ook daar een verzoek om internationale bescherming in maar heeft ook gedurende deze procedure de ware toedracht van uw verzoek niet toegelicht. U verkiest daarentegen opnieuw een volledig leugenachtig verhaal te brengen voor de Nederlandse asielinstanties. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie omtrent deze asielaanvraag blijkt dat u ook daar een totaal ander verhaal verzint en dit gedurende twee uitgebreide gehoren volhoudt.

Opnieuw wijst de keuze om een verzoek om bescherming in te dienen maar niet correct aan te geven om welke reden u dat doet er niet op dat u nog steeds een gegronde vrees koesterde voor het netwerk van T.. Het is vervolgens pas twee jaar na uw aankomst in Nederland, in 2003, dat u er beroep doet op hulporganisaties die slachtoffers van mensensmokkel bijstaan (CGVS p.8), dit terwijl uw verzoek om internationale bescherming reeds negatief werd afgesloten in 2002.

Uit het bovenstaande blijkt dan ook allerminst dat u alle kansen aangreep om hulp te zoeken en zich tegen dit netwerk beschermd te weten. Dat u dit naliert zorgt er voor dat de vervolging die van dit netwerk zou kunnen uitgaan reeds danig gerelativeerd dient te worden. Hoewel u daadwerkelijk een aantal stappen ondernam om hulp te zoeken gebeurde dit op een zodanige manier dat dit een gegronde vrees niet kan aantonen.

Waar u steeds verklaart uit schrik geen hulp te hebben gezocht of uw verhaal niet ten volle te hebben duidelijk gemaakt biedt dit onvoldoende verschooning voor een dergelijk gedrag. U slaagt er namelijk niet in te overtuigen dat nog actief vervolgd of opgezocht werd door dit prostitutienetwerk. Wel integendeel, uit uw verklaringen blijkt dat u reeds geruime tijd geen enkel contact meer had met dit netwerk en dat u bovendien steeds zelf degene was die contact met hen zocht zonder dat zij enige stappen ondernamen om u te contacteren.↵

U verklaart vooreerst dat dit netwerk niet de mogelijkheid heeft om u te bereiken. Sinds 2001 hebben zij geen contactgegevens meer van u. Zij zouden daarenboven geen contact met u willen opnemen uit vrees voor de politie aangezien zij vrezen dat u informatie over hen zou kunnen doorspelen aan de politie. Op geen enkel moment zouden zij enig initiatief genomen hebben om u actief op te zoeken of te contacteren. U bent steeds degene die contact opneemt met hen (CGVS VIB kinderen p.7-8). Dat zij u nooit uit eigen beweging benaderen ondermijnt verregaand de vervolging die u van hen zou dienen te vrezen.

Bovendien heeft u reeds geruime tijd geen enkel contact meer met hen gehad. U verklaart dat de laatste keer dat u met hen in contact stond dateert van 2015 à 2016. Ook toen was u het die de stap tot dit initiatief had gezet. U verklaart hen steeds te contacteren om vervolging te vermijden omdat zij op deze manier zouden beseffen dat u nog steeds bereid was uw schuld af te betalen. Zodoende overhandigde u dit netwerk via uw moeder in Nigeria een bepaalde geldsom (CGVS p.15, p.18 en p.21 en not. VIB kinderen p.7). Dat u vervolgens opnieuw bijna drie jaar lang niets meer van hen vernam ondermijnt uw verklaringen dat u een vrees zou dienen te koesteren dat zij u alsnog willen vervolgen. Daarenboven had u ook voordien reeds geruime tijd geen enkel contact meer gehad binnen dit netwerk. U verklaart dat de laatste keer dat u daarvoor iets van dit netwerk vernam dateert van toen u in Leeuwarden verbleef rond 2008 of 2009. Ook toen was dit enkel wanneer zij u op straat hadden gezien (CGVS p.19 en not. VIB kinderen p.7). Opnieuw blijkt hieruit geen enkel initiatief om u op te zoeken. Bovendien wordt het bevreemdend bevonden dat u, maar dan zes jaar later, zelf opnieuw de stap zou zetten om hen te contacteren om uw schuld af te betalen. Dit na een periode waarin u op geen enkele manier ook maar iets van dit netwerk had vernomen. U haalt daarbij geen enkele specifieke aanleiding aan om dit netwerk opnieuw te contacteren. **Dat u zelf opnieuw dit initiatief zou nemen is eerder ongeloofwaardig en ondermijnt uw verklaringen vervolging te vrezen vanwege dit netwerk.**

Ook de manier waarop u vreest dat zij u alsnog zouden vervolgen toont niet aan dat u het slachtoffer was van ernstige bedreigingen. U verklaart dat de enige manier waarop zij u kunnen opvolgen of bedreigen er in bestaat dat zij u op straat zouden tegenkomen (not. VIB kinderen p.7-8). Hieruit komt dan ook duidelijk naar voren dat zij u op geen enkele manier actief vervolgen en dat zij daar ook geen inspanningen toe leveren. Enkel wanneer zij u zouden tegenkomen op straat zou dit een groot probleem kunnen vormen (CGVS p.20). **Dit wijst er allerminst op dat zij ook actief naar u op zoek zijn. U kan daarbij evenmin zelf aangeven of zij pogingen ondernemen om u te traceren.** U verklaart dit onmogelijk te kunnen weten. U kan niet verduidelijken waaraan u dan wel merkt dat zij u nog steeds zouden opzoeken. U verklaart dat niet te zullen weten maar dat u overtuigd bent dat zij niet zullen stoppen. Louter op basis van de gelofte die u hen ooit deed gaat u er van uit dat zij nooit zullen opgeven om u te traceren (CGVS p.19). **U haalt daarbij echter geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat u twintig jaar nadat u Nigeria verliet nog steeds vervolging zou dienen te vrezen vanwege dit netwerk.**

Waar u verklaart te vrezen voor bedreigingen aan het adres van uw familie in Nigeria dient ook dit danig gerelativeerd te worden.

Ook uw familie kon namelijk gemakkelijk verdere vervolging vermijden. U verklaart weliswaar dat zij geregeld werden opgebeld door dit netwerk en ze er bij hen op aandrongen dat u uw schuld zou afbetalen en dat uw moeder zelfs om die reden geslagen zou zijn geweest in 2004, zijn er sindsdien geen problemen meer geweest. U verklaart dat zij in 2004 of 2005 naar een dorp buiten Benin-City zijn verhuisd en dat zij daar geen problemen meer kenden. Uw familie zag deze mensen nog nooit in het dorp (CGVS p.5-6). De enige keer dat zij nog in contact stonden met dit netwerk was in 2015 of 2016 toen u hen gevraagd had om contact met hen op te nemen. Nadien veranderde uw moeder haar telefoonnummer en slagen zij er niet meer in haar te bereiken (CGVS p.6 en p.18 en not. VIB kinderen p.4 en p.7). **Zodoende kan opnieuw allerm minst gesteld worden dat dit netwerk alles in het werk stelt om u of uw familie te vervolgen.**

Derhalve blijkt uit uw verklaringen niet dat u het slachtoffer zou zijn van ernstige bedreigingen vanuit dit prostitutienetwerk.

Vervolgens draagt ook uw kennis met betrekking tot dit netwerk bij tot de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen al jarenlang te hebben gevreesd voor verregaande vervolging vanwege dit netwerk. U bent namelijk zo goed als niet geïnformeerd over de betrokkenen bij dit netwerk waarvoor u al zo lang op de vlucht verklaart te zijn. Al bij al kan u slechts één enkele naam noemen die betrokken is bij dit netwerk, namelijk J. I. of T., uw pooier en de hoofdfiguur binnen uw asielrelaas. U kan niet concreet aangeven wie in België nog voor haar werkt of binnen dit netwerk actief is. U verklaart dat andere pooiers de verschillende meisjes in de gaten houden en informatie uitwisselen. U verklaart dat zij met veel zijn maar kunt geen enkele naam noemen (CGVS p.20-21 en not. VIB kinderen p.6). U kent enkel de vrouwen van de twee mannen die u naar België brachten maar ook van hen herinnert u zich de naam niet. Ook van degene actief in Nigeria heeft u geen enkele informatie. U verklaart dat deze T. een broer en een zus heeft in Nigeria die voor haar werkt en dat u op de hoogte bent van één andere man die haar eveneens hielp en uw familie bedreigde. Echter, ook van hen kent u de naam niet (CGVS p.20 en not. VIB kinderen p.8). **Indien u zich bijna twintig jaar zich door dit netwerk bedreigd voelt en voor hen op uw hoede zou zijn geweest is het uiterst bevreemdend dat u zich geen enkele andere naam zou herinneren.** Indien u al die tijd deze mensen tracht te ontwijken valt het aan te nemen dat u probeert zoveel mogelijk informatie over hen te bekomen zodat u weet op welke manier u hen best ontloopt. Dat u hier geen enkele bijkomende informatie over weet bij te brengen draagt bij tot de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen dat u al die tijd voor hen op de vlucht was en nog steeds verdere vervolging zou vrezen.

Uit het geheel van bovenstaande argumentatie dient dan ook geconcludeerd te worden dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging geldt door het prostitutienetwerk waar u bij betrokken zou zijn geweest.

Indien hier al enig geloof aan zou worden gehecht, wat het geval niet is, wordt er op gewezen dat u niet aannemelijk wist te maken dat u bij een terugkeer naar Nigeria niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten of hun vertegenwoordigers. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier ('EASO Country of Origin Information Report – Nigeria, sex trafficking of women – oktober 2015' en 'UNHCR – 2016 Trafficking in persons report Nigeria – 30.06.2016') blijkt dat **mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden** is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blijf heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. **Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere nietgouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren.** Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. Zij zijn onder meer actief in Benin City, waar u van afkomstig bent. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen

met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. **Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege T. betreft.**

Wanneer u wordt gevraagd of het geen optie zou zijn om ter bescherming beroep te doen op een dergelijke organisatie bij een terugkeer naar Nigeria, geeft u aan dat deze organisaties door en door corrupt zijn en dat men hier niet op kan rekenen (CGVS p.14). Dit biedt geen afdoende aanwijzing dat u in het geheel geen beroep zou kunnen doen op de bescherming die wel degelijk door de autoriteiten in uw land van herkomst wordt georganiseerd. Bovendien draagt NAPTIP zorg voor ondersteuning bij re-integratie (training van beroepsvaardigheden, verstrekken van micro-krediet, etc.) en wordt het als één van de best werkende overheidsinstellingen in het land beschouwd.

Uw profiel is verder niet van die aard dat u geen beroep zou kunnen doen op deze bijstand geboden door de Nigeriaanse autoriteiten. Uit uw verklaringen komt naar voren dat u voldoende zelfredzaam bent om bij een terugkeer naar Nigeria een eigen leven op te bouwen. Waar er op gewezen zou kunnen worden dat u reeds ten prooi zou zijn gevallen aan een prostitutienetwerk en daardoor over een kwetsbaar profiel beschikt blijkt uit uw gedrag sinds uw aankomst in België dat u allerminst als een onwetend en beïnvloedbaar persoon kan worden beschouwd. U toonde gedurende uw bijna twintigjarig verblijf in Europa het nodige initiatief om u, zelfs in de illegaliteit, te handhaven. U slaagde er steeds in om op eigen kracht onderdak en een inkomen te verwerven of om beroep te doen op de hulporganisaties die u hierbij bijstonden. Zo nam u zelf het initiatief om rijst te gaan verkopen (CGVS p.13), slaagde u er in een opleiding te volgen (not. VIB kinderen p.10) en bouwde u zelfstandig een netwerk op waar u bij terecht kon toen u zich naar Nederland begaf. Hieruit komt dan ook duidelijk naar voren dat u in staat bent om op eigen benen te staan, wat er op wijst dat u ook bij een terugkeer naar Nigeria hier voldoende toe in staat zal zijn. **Uw eerdere ervaringen, uw huidige profiel en de ongeloofwaardigheid van de vervolging dat u tot op heden door dit prostitutienetwerk zou kennen wijzen er niet op dat u een dermate groot risico loopt bij een terugkeer naar Nigeria opnieuw in de handen te vallen van een dergelijk netwerk.**

Ter volledigheid dient opgemerkt dat u Nigeria niet verlaten heeft omwille van enige persoonlijke problemen aldaar. U verklaart dat uw moeder aandrang op uw vertrek omwille van de precaire financiële situatie van uw familie. U verklaart voordien geen problemen te hebben gekend in Nigeria (CGVS p.16-18). U haalt derhalve louter economische motieven aan voor uw vertrek uit Nigeria. Dergelijke motieven vallen echter niet onder de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen. Het artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag stelt immers dat een vluchteling een persoon is "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen". Zodoende zijn er, gezien de door u aangehaalde vrees voor vervolging vanwege het prostitutienetwerk waar u bij betrokken zou zijn geweest ongeloofwaardig wordt bevonden, geen andere redenen die een terugkeer naar Nigeria belemmeren of die er op wijzen dat u bij een terugkeer problemen zou ervaren die kunnen worden beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De attest met betrekking tot uw mentale problemen kunnen niet weerleggen dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk wist te maken. Uit uw verklaringen blijkt niet dat uw mentale problemen een verregaande invloed hadden op het verloop van het persoonlijk onderhoud. U slaagde er in uw asielrelaas uitgebreid, gedetailleerd en consistent naar voren te brengen. U verklaart geen opmerkingen te hebben bij het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS p.25). Bovendien vormen de vaststellingen in het psychologisch verslag geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin uw mentale gesteldheid zou zijn ontstaan. Uit de neergelegde psychologische attesten kan dan ook niet zonder meer worden opgemaakt dat de aangehaalde psychische problemen verband houden met een nog steeds aanhoudende vrees voor het prostitutienetwerk waarin u verzeild zou zijn geraakt. Een arts kan namelijk nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin zowel uw fysieke littekens als uw mentale kwetsbaarheid werden opgelopen en dient hiervoor te steunen op uw verklaringen. Hoewel dit eveneens voor uw fysieke toestand geldt, geldt dit des te meer voor een attest opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de verklaringen van zijn patiënt wordt aangereikt.

Zij kunnen vermoedens hebben over de oorzaak van de ingeroepen klachten maar hij kunnen echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. De neergelegde medische attesten met betrekking tot uw fysieke en mentale toestand zijn derhalve niet in staat de ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. **De attesten met betrekking tot uw begeleiding bij Payoke en de documenten vanwege de Antwerpse federale gerechtelijke politie** kunnen dit evenmin. Dat u in begeleiding was bij Payoke en dat de vrouw waar u het over heeft effectief veroordeeld werd voor mensensmokkel toont niet aan dat u actueel nog vervolging zou dienen te vrezen vanwege dit prostitutienetwerk. De **geboorteakte** die u neerlegt kan evenmin een bewijs vormen voor de door u aangehaalde vervolging. Dit vormt enkel een aanwijzing omtrent uw identiteit maar bevat geen enkel element die uw vrees voor vervolging zou kunnen aantonen.

Waar jouw moeder daarnaast nog wijst op het feit dat jij hier bent opgegroeid en hier je leven hebt (notities persoonlijk onderhoud p.5). Zij haalt geen concrete elementen aan die het voor jou moeilijk zouden maken indien u in Nigeria zou verblijven. De beoordeling van een dergelijke vrees valt niet onder de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Deze criteria betreffen met name een gegronde vrees voor vervolging op basis van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Je dient zich voor de beoordeling van dergelijke elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter of 9bis van de wet van 15 december 1980. Louter algemene verklaringen over de aanpassingsmoeilijkheden die jij zou kunnen kennen in Nigeria kunnen bezwaarlijk beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève en dienen dan ook geen internationale bescherming.

De geboorteakte die je neerlegt kan deze appreciatie niet wijzigen, deze handelt namelijk enkel over jouw identiteit. Dit betreft een aspect dat in deze niet ter discussie staat maar vormt geen elementen die aanleiding kan geven tot internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (CGVS – COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram – 28.03.2018), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij afkomstig bent. Gezien jouw en jouw moeders verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas.

Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Het Commissariaat-generaal wijst de staatssecretaris op het feit dat ook in hoofde van jouw moeder (CGVS-kenmerk 99/16885/Y) en jouw broers, E. en P. A.L. (CGVS-kenmerk 18/13405 en 18/13405/C) een verzoek om internationale bescherming werd ingediend. Deze verzoeken werden eveneens afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

2.1.4. Aangaande A.L. E.

"A. Feitenrelaas

Je verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn en bent geboren in Den Haag, Nederland. Je bent nog minderjarig. Jouw moeder O., P. U. (CGVS-kenmerk 99/16885/Y) kwam in juni 1999 naar België. Zij verbleef sindsdien afwisselend in België en Nederland. In 2008 ontmoette zij in Nederland jouw vader, L. F.. Hij heeft de nationaliteit van Sierra Leone. Hun relatie ging niet goed en in april 2018 kwam je samen met jouw moeder en jouw broers naar België. Op 30 april 2018 dienden jij en je broers een verzoek om internationale bescherming in. Ook jouw moeder diende toen een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart soms nog jouw vader te horen maar zijn naam niet te kennen. Je weet dat jouw moeder uit Afrika komt maar weet niet in welk land ze gewoond heeft. Jullie zouden enkel nog soms jullie oma horen.

Jouw moeder verklaart dat zij voor jou en je broers vreest dat jullie van haar zouden worden afgepakt door het prostitutienetwerk waar zij problemen mee verklaart te hebben. Jouw moeder verklaart dat dit netwerk haar naar Europa zou gebracht hebben en dat zij haar en haar familie nog steeds zouden bedreigen zodat zij de schuld die zij tegenover hen zou hebben openstaan zou aflossen. Jouw moeder vreest dat zij bij een terugkeer naar Nigeria verplicht zal worden om terug te keren naar Europa om opnieuw in de prostitutie te werken zodat zij haar schuld kan afbetalen en dat jullie haar zouden worden afgenomen. Daarnaast geeft zij aan dat jij enige verstandelijke beperkingen kent waardoor je problemen hebt om te volgen op school en aangepast onderwijs nodig hebt. In België ben je in het buitengewoon onderwijs. Zij vreest dat je in Nigeria niet de nodige begeleiding en ondersteuning zal kunnen krijgen. Zij vreest dat jij en je broers geen goed leven zullen hebben in Nigeria en problemen zullen kennen om zich aan te passen aangezien jullie in België en Nederland zijn opgegroeid. Ook jouw moeder diende een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in (CGVS-kenmerk 99/16885/Y).

Ter ondersteuning van jouw asielaanvraag worden volgende documenten neergelegd: je geboorteakte, je inschrijving in het buitengewoon onderwijs en verschillende deskundigenverklaringen met betrekking tot jouw spraak –en taalontwikkeling en jouw algehele ontwikkeling.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald trad jouw moeder op als jouw voogd en stond je bij in het doorlopen van de asielpcedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Jouw moeder verwijst in de eerste plaats naar de gevolgen die jij zou kunnen kennen omwille van de beweerdte vervolging die zij zou kennen vanwege het prostitutienetwerk waarin zij betrokken zou zijn geweest. Er kon echter geen geloof worden gehecht aan haar verklaringen vervolging te vrezen vanwege dit netwerk, zodoende kan ook in jouw hoofde geen vrees voor vervolging vanwege deze problemen worden aangenomen. In verband met de vrees voor vervolging van jouw moeder vanwege dit prostitutienetwerk werd het volgende geargumenteed:

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u allerm minst alle alternatieven om hulp te zoeken heeft uitgeput, wat de geloofwaardigheid daadwerkelijk verregaande vervolging te vrezen aantast. Het gegeven dat u bij verschillende gelegenheden nali et uw ware verhaal te brengen om zo bescherming te verkrijgen doet afbreuk aan de ernst van uw vrees.

U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in kort na uw aankomst in België in juni 1999. U besloot er echter niet uw ware situatie te schetsen maar u gaf er een ander asi elrelaas en zelfs een andere identiteit en nationaliteit op. Nochtans was u zich reeds terdege bewust van de situatie waarin u was verzeild geraakt. U verklaart namelijk reeds voor uw vertrek uit Nigeria zich verzet te hebben tegen dit vertrek. U verklaart in het jaar van uw vertrek naar Benin te zijn gebracht maar dat toen u daar merkte dat de kans groot was dat u zich zou dienen te prostitueren op eigen initiatief te zijn teruggekeerd naar Nigeria. Eens terug in Nigeria zou u uw moeder duidelijk gemaakt hebben dat u dit niet wou. Zij verplichtte u echter alsnog het land te verlaten om in het buitenland te gaan werken (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.17). Verder verklaart u dat het van bij uw aankomst in België duidelijk was dat u verkocht werd aan een zekere dame en u naar het huis werd gebracht waar er aan prostitutie werd gedaan (CGVS p.10). Zodoende was u van bij het begin op de hoogte over het lot dat u te wachten stond. Desondanks beslist u bij uw eerste verzoek om bescherming de Belgische instanties te misleiden en niet alles in het werk te stellen om deze bescherming te bekomen.

Eveneens opmerkelijk hierbij is het gegeven dat, eens u uw pooier had verlaten, u zich nog steeds op eenzelfde milieu beroept om zich geholpen te weten. Nadat u uw pooier had verlaten en bij een zekere Eddy was ingetrokken maar u uiteindelijk ook daar niet langer kon blijven, keerde u zowaar terug naar het prostitutiemilieu. U verklaart in een café waar aan prostitutie werd gedaan rijst te hebben verkocht. Meer nog, het betreft een café op hetzelfde plein waar ook uw pooier actief. Vervolgens bent u ook daar vertrokken en trok u in bij een kennis in Nederland. Ook zij had opnieuw banden met het prostitutiemilieu (CGVS p.13 en notities persoonlijk onderhoud in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw kinderen (verder not. VIB kinderen) p.9). Dat u zich bewust en op eigen initiatief steeds in een zelfde netwerk blijft begeven doet afbreuk aan de vrees die u verklaart nog steeds voor dit netwerk te koesteren. Indien u werkelijk vervolging vreesde van degene die binnen de prostitutie actief waren valt te verwachten dat u alles in het werk stelt om juist zo ver mogelijk van dit netwerk verwijderd te blijven. Hoewel u verklaart geen andere mensen te hebben gekend en daarna wel beroep te hebben gedaan op hulporganisaties die vrouwen in situaties als de uwe bijstaan (not. VIB kinderen p.9) wordt het nog steeds opmerkelijk geacht dat u in eerste instantie voornamelijk binnen dit zelfde netwerk uw leven zou uitbouwen en uw contacten, uw inkomen en uw onderdak van dit netwerk zou laten afhangen. Dergelijk gedrag ondermijnt de vrees die u voor personen binnen dit netwerk zou koesteren.

Hierbij dient eveneens opgemerkt te worden dat u zich bij uw terugkeer naar België opnieuw in Antwerpen vestigt. U verklaart in 2004 terug te zijn gekeerd naar België en de procedure bij Payoke te hebben opgestart. U kon enige tijd een studio huren in Antwerpen maar verbleef daarna tot u terugkeerde naar Nederland in 2007 er op straat en bij verschillende kennissen (CGVS p.9). Dit terwijl u nu verklaart te proberen te vermijden nog in Antwerpen te komen en zich zelfs te vermommen wanneer u uw advocaat raadpleegt, die u opmerkelijk genoeg alsnog met een bureau in Antwerpen heeft uitgekozen (CGVS p.16). **Dat u ook in die periode geen verdere voorzorgsmaatregelen nam om niet langer met dit netwerk geconfronteerd te worden doet verder afbreuk aan het risico op vervolging dat van hen zou uitgaan.** U diende weliswaar opnieuw een verzoek om internationale bescherming in maar dit pas zo'n twee jaar nadat de procedure voor Payoke, in 2004 (CGVS p.9) werd afgerond.

Bovendien liet u zelfs wanneer u dit netwerk reeds ontlopen had en naar Nederland was gevlucht na, in een ander land, consequent de nodige hulp te zoeken. U diende ook daar een verzoek om internationale bescherming in maar heeft ook gedurende deze procedure de ware toedracht van uw verzoek niet toegelicht. U verkiest daarentegen opnieuw een volledig leugenachtig verhaal te brengen voor de Nederlandse asielinstanties. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie omtrent deze asielaanvraag blijkt dat u ook daar een totaal ander verhaal verzint en dit gedurende twee uitgebreide gehoren volhoudt. **Opnieuw wijst de keuze om een verzoek om bescherming in te dienen maar niet correct aan te geven om welke reden u dat doet er niet op dat u nog steeds een gegronde vrees koesterde voor het netwerk van T..** Het is vervolgens pas twee jaar na uw aankomst in Nederland, in 2003, dat u er beroep doet op hulporganisaties die slachtoffers van mensensmokkel bijstaan (CGVS p.8), dit terwijl uw verzoek om internationale bescherming reeds negatief werd afgesloten in 2002.

Uit het bovenstaande blijkt dan ook allerminst dat u alle kansen aangreep om hulp te zoeken en zich tegen dit netwerk beschermd te weten. Dat u dit naliet zorgt er voor dat de vervolging die van dit netwerk zou kunnen uitgaan reeds danig gerelativeerd dient te worden. Hoewel u daadwerkelijk een aantal stappen ondernam om hulp te zoeken gebeurde dit op een zodanige manier dat dit een gegronde vrees niet kan aantonen.

Waar u steeds verklaart uit schrik geen hulp te hebben gezocht of uw verhaal niet ten volle te hebben duidelijk gemaakt biedt dit onvoldoende verschooning voor een dergelijk gedrag. U slaagt er namelijk niet in te overtuigen dat nog actief vervolgd of opgezocht werd door dit prostitutienetwerk. Wel integendeel, uit uw verklaringen blijkt dat u reeds geruime tijd geen enkel contact meer had met dit netwerk en dat u bovendien steeds zelf degene was die contact met hen zocht zonder dat zij enige stappen ondernamen om u te contacteren.

U verklaart vooreerst dat dit netwerk niet de mogelijkheid heeft om u te bereiken. Sinds 2001 hebben zij geen contactgegevens meer van u. Zij zouden daarenboven geen contact met u willen opnemen uit vrees voor de politie aangezien zij vrezen dat u informatie over hen zou kunnen doorspelen aan de politie. Op geen enkel moment zouden zij enig initiatief genomen hebben om u actief op te zoeken of te contacteren. U bent steeds degene die contact opneemt met hen (CGVS VIB kinderen p.7-8). **Dat zij u nooit uit eigen beweging benaderen ondermijnt verregaand de vervolging die u van hen zou dienen te vrezen.**

Bovendien heeft u reeds geruime tijd geen enkel contact meer met hen gehad. U verklaart dat de laatste keer dat u met hen in contact stond dateert van 2015 à 2016. Ook toen was u het die de stap tot dit initiatief had gezet. U verklaart hen steeds te contacteren om vervolging te vermijden omdat zij op deze manier zouden beseffen dat u nog steeds bereid was uw schuld af te betalen. Zodoende overhandigde u dit netwerk via uw moeder in Nigeria een bepaalde geldsom (CGVS p.15, p.18 en p.21 en not. VIB kinderen p.7). **Dat u vervolgens opnieuw bijna drie jaar lang niets meer van hen vernam ondermijnt uw verklaringen dat u een vrees zou dienen te koesteren dat zij u alsnog willen vervolgen.** Daarenboven had u ook voordien reeds geruime tijd geen enkel contact meer gehad binnen dit netwerk. U verklaart dat de laatste keer dat u daarvoor iets van dit netwerk vernam dateert van toen u in Leeuwarden verbleef rond 2008 of 2009. Ook toen was dit enkel wanneer zij u op straat hadden gezien (CGVS p.19 en not. VIB kinderen p.7). Opnieuw blijkt hieruit geen enkel initiatief om u op te zoeken. Bovendien wordt het bevreemdend bevonden dat u, maar dan zes jaar later, zelf opnieuw de stap zou zetten om hen te contacteren om uw schuld af te betalen. Dit na een periode waarin u op geen enkele manier ook maar iets van dit netwerk had vernomen. U haalt daarbij geen enkele specifieke aanleiding aan om dit netwerk opnieuw te contacteren.

Dat u zelf opnieuw dit initiatief zou nemen is eerder ongeloofwaardig en ondermijnt uw verklaringen vervolging te vrezen vanwege dit netwerk.

Ook de manier waarop u vreest dat zij u alsnog zouden vervolgen toont niet aan dat u het slachtoffer was van ernstige bedreigingen. U verklaart dat de enige manier waarop zij u kunnen opvolgen of bedreigen er in bestaat dat zij u op straat zouden tegenkomen (not. VIB kinderen p.7-8). Hieruit komt dan ook duidelijk naar voren dat zij u op geen enkele manier actief vervolgen en dat zij daar ook geen inspanningen toe leveren. Enkel wanneer zij u zouden tegenkomen op straat zou dit een groot probleem kunnen vormen (CGVS p.20). **Dit wijst er allerminst op dat zij ook actief naar u op zoek zijn. U kan daarbij evenmin zelf aangeven of zij pogingen ondernemen om u te traceren.** U verklaart dit onmogelijk te kunnen weten. U kan niet verduidelijken waaraan u dan wel merkt dat zij u nog steeds zouden opzoeken. U verklaart dat niet te zullen weten maar dat u overtuigd bent dat zij niet zullen stoppen. Louter op basis van de gelofte die u hen ooit deed gaat u er van uit dat zij nooit zullen opgeven om u te traceren (CGVS p.19). **U haalt daarbij echter geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat u twintig jaar nadat u Nigeria verliet nog steeds vervolging zou dienen te vrezen vanwege dit netwerk.**

Waar u verklaart te vrezen voor bedreigingen aan het adres van uw familie in Nigeria dient ook dit danig gerelativeerd te worden. Ook uw familie kon namelijk gemakkelijk verdere vervolging vermijden. U verklaart weliswaar dat zij geregeld werden opgebeld door dit netwerk en ze er bij hen op aandrongen dat u uw schuld zou afbetalen en dat uw moeder zelfs om die reden geslagen zou zijn geweest in 2004, zijn er sindsdien geen problemen meer geweest. U verklaart dat zij in 2004 of 2005 naar een dorp buiten Benin-City zijn verhuisd en dat zij daar geen problemen meer kenden. Uw familie zag deze mensen nog nooit in het dorp (CGVS p.5-6). De enige keer dat zij nog in contact stonden met dit netwerk was in 2015 of 2016 toen u hen gevraagd had om contact met hen op te nemen. Nadien veranderde uw moeder haar telefoonnummer en slagen zij er niet meer in haar te bereiken (CGVS p.6 en p.18 en not. VIB kinderen p.4 en p.7). **Zodoende kan opnieuw allerminst gesteld worden dat dit netwerk alles in het werk stelt om u of uw familie te vervolgen.**

Derhalve blijkt uit uw verklaringen niet dat u het slachtoffer zou zijn van ernstige bedreigingen vanuit dit prostitutienetwerk.

Vervolgens draagt ook uw kennis met betrekking tot dit netwerk bij tot de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen al jarenlang te hebben gevreesd voor verregaande vervolging vanwege dit netwerk. U bent namelijk zo goed als niet geïnformeerd over de betrokkenen bij dit netwerk waarvoor u al zo lang op de vlucht verklaart te zijn. Al bij al kan u slechts één enkele naam noemen die betrokken is bij dit netwerk, namelijk J. I. of T., uw pooier en de hoofdfiguur binnen uw asielrelaas. U kan niet concreet aangeven wie in België nog voor haar werkt of binnen dit netwerk actief is. U verklaart dat andere pooiers de verschillende meisjes in de gaten houden en informatie uitwisselen. U verklaart dat zij met veel zijn maar kunt geen enkele naam noemen (CGVS p.20-21 en not. VIB kinderen p.6). U kent enkel de vrouwen van de twee mannen die u naar België brachten maar ook van hen herinnert u zich de naam niet. Ook van degene actief in Nigeria heeft u geen enkele informatie. U verklaart dat deze T. een broer en een zus heeft in Nigeria die voor haar werkt en dat u op de hoogte bent van één andere man die haar eveneens hielp en uw familie bedreigde. Echter, ook van hen kent u de naam niet (CGVS p.20 en not. VIB kinderen p.8). **Indien u zich bijna twintig jaar zich door dit netwerk bedreigd voelt en voor hen op uw hoede zou zijn geweest is het uiterst bevreemdend dat u zich geen enkele andere naam zou herinneren.** Indien u al die tijd deze mensen tracht te ontwijken valt het aan te nemen dat u probeert zoveel mogelijk informatie over hen te bekomen zodat u weet op welke manier u hen best ontloopt. Dat u hier geen enkele bijkomende informatie over weet bij te brengen draagt bij tot de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen dat u al die tijd voor hen op de vlucht was en nog steeds verdere vervolging zou vrezen.

Uit het geheel van bovenstaande argumentatie dient dan ook geconcludeerd te worden dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging geldt door het prostitutienetwerk waar u bij betrokken zou zijn geweest.

Indien hier al enig geloof aan zou worden gehecht, wat het geval niet is, wordt er op gewezen dat u niet aannemelijk wist te maken dat u bij een terugkeer naar Nigeria niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten of hun vertegenwoordigers. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier ('EASO Country of Origin Information Report – Nigeria, sex trafficking of women – oktober 2015' en

'UNHCR – 2016 Trafficking in persons report Nigeria – 30.06.2016') blijkt dat **mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden** is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blijf heeft gegeven van een alsmar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. **Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere nietgouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren.** Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. Zij zijn onder meer actief in Benin City, waar u van afkomstig bent. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. **Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege T. betreft.** Wanneer u wordt gevraagd of het geen optie zou zijn om ter bescherming beroep te doen op een dergelijke organisatie bij een terugkeer naar Nigeria, geeft u aan dat deze organisaties door en door corrupt zijn en dat men hier niet op kan rekenen (CGVS p.14). Dit biedt geen afdoende aanwijzing dat u in het geheel geen beroep zou kunnen doen op de bescherming die wel degelijk door de autoriteiten in uw land van herkomst wordt georganiseerd. Bovendien draagt NAPTIP zorg voor ondersteuning bij re-integratie (training van beroepsvaardigheden, verstrekken van micro-krediet, etc.) en wordt het als één van de best werkende overheidsinstellingen in het land beschouwd.

Uw profiel is verder niet van die aard dat u geen beroep zou kunnen doen op deze bijstand geboden door de Nigeriaanse autoriteiten. Uit uw verklaringen komt naar voren dat u voldoende zelfredzaam bent om bij een terugkeer naar Nigeria een eigen leven op te bouwen. Waar er op gewezen zou kunnen worden dat u reeds ten prooi zou zijn gevallen aan een prostitutienetwerk en daardoor over een kwetsbaar profiel beschikt blijkt uit uw gedrag sinds uw aankomst in België dat u allermist als een onwetend en beïnvloedbaar persoon kan worden beschouwd. U toonde gedurende uw bijna twintigjarig verblijf in Europa het nodige initiatief om u, zelfs in de illegaliteit, te handhaven. U slaagde er steeds in om op eigen kracht onderdak en een inkomen te verwerven of om beroep te doen op de hulporganisaties die u hierbij bijstonden. Zo nam u zelf het initiatief om rijst te gaan verkopen (CGVS p.13), slaagde u er in een opleiding te volgen (not. VIB kinderen p.10) en bouwde u zelfstandig een netwerk op waar u bij terecht kon toen u zich naar Nederland begaf. Hieruit komt dan ook duidelijk naar voren dat u in staat bent om op eigen benen te staan, wat er op wijst dat u ook bij een terugkeer naar Nigeria hier voldoende toe in staat zal zijn. **Uw eerdere ervaringen, uw huidige profiel en de ongeloofwaardigheid van de vervolging dat u tot op heden door dit prostitutienetwerk zou kennen wijzen er niet op dat u een dermate groot risico loopt bij een terugkeer naar Nigeria opnieuw in de handen te vallen van een dergelijk netwerk.**

Ter volledigheid dient opgemerkt dat u Nigeria niet verlaten heeft omwille van enige persoonlijke problemen aldaar. U verklaart dat uw moeder aandrang op uw vertrek omwille van de precaire financiële situatie van uw familie. U verklaart voordien geen problemen te hebben gekend in Nigeria (CGVS p.16-18). U haalt derhalve louter economische motieven aan voor uw vertrek uit Nigeria. Dergelijke motieven vallen echter niet onder de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen. Het artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag stelt immers dat een vluchteling een persoon is "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen". Zodoende zijn er, gezien de door u aangehaalde vrees voor vervolging vanwege het prostitutienetwerk waar u bij betrokken zou zijn geweest ongeloofwaardig wordt bevonden, geen andere redenen die een terugkeer naar Nigeria belemmeren of die er op wijzen dat u bij een terugkeer problemen zou ervaren die kunnen worden beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De attest met betrekking tot uw mentale problemen kunnen niet weerleggen dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk wist te maken. Uit uw verklaringen blijkt niet dat uw mentale problemen een verregaande invloed hadden op het verloop van het persoonlijk onderhoud. U slaagde er in uw asielsrelaas uitgebreid, gedetailleerd en consistent naar voren te brengen. U verklaart geen opmerkingen te hebben bij het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS p.25). Bovendien vormen de vaststellingen in het psychologisch verslag geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin uw mentale gesteldheid zou zijn ontstaan. Uit de neergelegde psychologische attesten kan dan ook niet zonder meer worden opgemaakt dat de aangehaalde psychische problemen verband houden met een nog steeds aanhoudende vrees voor het prostitutienetwerk waarin u verzeild zou zijn geraakt. Een arts kan namelijk nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin zowel uw fysieke littekens als uw mentale kwetsbaarheid werden opgelopen en dient hiervoor te steunen op uw verklaringen. Hoewel dit eveneens voor uw fysieke toestand geldt, geldt dit des te meer voor een attest opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de verklaringen van zijn patiënt wordt aangereikt. Zij kunnen vermoedens hebben over de oorzaak van de ingeroepen klachten maar zij kunnen echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. De neergelegde medische attesten met betrekking tot uw fysieke en mentale toestand zijn derhalve niet in staat de ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. **De attesten met betrekking tot uw begeleiding bij Payoke en de documenten vanwege de Antwerpse federale gerechtelijke politie** kunnen dit evenmin. Dat u in begeleiding was bij Payoke en dat de vrouw waar u het over heeft effectief veroordeeld werd voor mensensmokkel toont niet aan dat u actueel nog vervolging zou dienen te vrezen vanwege dit prostitutienetwerk. De **geboorteakte** die u neerlegt kan evenmin een bewijs vormen voor de door u aangehaalde vervolging. Dit vormt enkel een aanwijzing omtrent uw identiteit maar bevat geen enkel element die uw vrees voor vervolging zou kunnen aantonen.

Waar jouw moeder daarnaast nog wijst op het feit dat jij nood hebt aan aangepast onderwijs kan ook dit niet weerhouden worden als een element dat aanleiding geeft tot internationale bescherming. Zij haalt geen specifieke gevolgen aan die zij vreest omwille van jouw beperking (notities persoonlijk onderhoud p.4-5). De documenten die jouw moeder neerlegt doen dan ook louter vaststelling omtrent jouw ontwikkeling maar tonen op zich niet aan dat dit elementen betreffen die aanleiding geven tot internationale bescherming. Bovendien valt de beoordeling van een dergelijke vrees niet onder de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Deze criteria betreffen met name een gegronde vrees voor vervolging op basis van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Je dient zich voor de beoordeling van dergelijke elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter of 9bis van de wet van 15 december 1980.

Dit geldt evenzeer voor het feit dat jouw moeder aanhaalt dat jij hier bent opgegroeid en hier je leven hebt (notities persoonlijk onderhoud p.5). Ook op dit vlak haalt jouw moeder geen concrete elementen aan die het voor jou moeilijk zouden maken indien u in Nigeria zou verblijven. Louter algemene verklaringen over de aanpassingsmoeilijkheden die jij zou kunnen kennen in Nigeria kunnen bezwaarlijk beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève en dienen dan ook geen internationale bescherming.

De documenten die je neerlegt kunnen deze appreciatie niet wijzigen, deze handelen namelijk enkel over jouw identiteit en jouw ontwikkeling. Beide aspecten staan in deze niet ter discussie maar vormen geen elementen die aanleiding geven tot internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (CGVS – COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram – 28.03.2018), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij afkomstig bent. Gezien jouw en jouw moeders verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Het Commissariaat-generaal wijst de staatssecretaris op het feit dat ook in hoofde van jouw moeder (CGVSkenmerk 99/16885/Y) en jouw broers, P. en H. A.L. (CGVS-kenmerk 18/13405/C en 18/13405/D) een verzoek om internationale bescherming werd ingediend. Deze verzoeken werden eveneens afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partijen voeren ten aanzien van de bestreden beslissingen navolgend verweer:

“Terwijl artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet stelt dat er “duidelijk” dient te blijken dat er wat betreft verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951;

Dat verzoekers de argumentatie van het CGVS niet aanvaarden omwille van de volgende redenen;

Dat eerste verzoekster wel degelijk stappen heeft genomen om uit het prostitutiemilieu weg te komen:

-zij vluchtte naar Nederland;

-zij stelde daar een procedure om erkend te worden als slachtoffer van mensenhandel;

Dat zij nog steeds vreemd heeft voor vervolging: er is nog een openstaande schuld van 45.000 dollar - en men voorbeelden wil stellen om onwillige meisjes af te schrikken;

Dat ook in Nigeria het prostitutienetwerk nog zal trachten om haar in haar greep te krijgen (cf. Vodoo-ritueel dat gebruikelijk is om meisjes naar Europa te krijgen - psychologische druk);
Dat uit het prostitutiemilieu komen geen sinecure is en in een Belgische context zij hier zelf beter tegen beschermd is;
Dat in de laatste asielaanvraag eerste verzoekster de volledige waarheid heeft verteld;
Dat de kinderen van verzoekster overeenstemmende verklaringen hebben afgelegd."

Beoordeling

2.2.1. De verwijzing naar verzoeksters vertrek naar Nederland en het opstarten van een procedure tot erkenning van slachtoffer van mensenhandel betreft de loutere herhaling van onderdelen van verzoeksters feitenrelaas en kan niet aanzien worden als een nuttig verweer ten aanzien van de omstandige motiveringen.

2.2.2. De bevestiging van verzoeksters verklaring inzake haar vrees voor vervolging omwille van een openstaande schuld en het stellen van een voorbeeld voor andere meisjes is geen concreet en dienstig verweer tegen de motivering die hierover stelt:

" (...) Wel integendeel, uit uw verklaringen blijkt dat u reeds geruime tijd geen enkel contact meer had met dit netwerk en dat u bovendien steeds zelf degene was die contact met hen zocht zonder dat zij enige stappen ondernamen om u te contacteren.

U verklaart vooreerst dat dit netwerk niet de mogelijkheid heeft om u te bereiken. Sinds 2001 hebben zij geen contactgegevens meer van u. Zij zouden daarenboven geen contact met u willen opnemen uit vrees voor de politie aangezien zij vrezen dat u informatie over hen zou kunnen doorspelen aan de politie. Op geen enkel moment zouden zij enig initiatief genomen hebben om u actief op te zoeken of te contacteren. U bent steeds degene die contact opneemt met hen (CGVS VIB kinderen p.7-8). Dat zij u nooit uit eigen beweging benaderen ondermijnt verregaand de vervolging die u van hen zou dienen te vrezen.

Bovendien heeft u reeds geruime tijd geen enkel contact meer met hen gehad. U verklaart dat de laatste keer dat u met hen in contact stond dateert van 2015 à 2016. Ook toen was u het die de stap tot dit initiatief had gezet. U verklaart hen steeds te contacteren om vervolging te vermijden omdat zij op deze manier zouden beseffen dat u nog steeds bereid was uw schuld af te betalen. Zodoende overhandigde u dit netwerk via uw moeder in Nigeria een bepaalde geldsom (CGVS p.15, p.18 en p.21 en not. VIB kinderen p.7). Dat u vervolgens opnieuw bijna drie jaar lang niets meer van hen vernam ondermijnt uw verklaringen dat u een vrees zou dienen te koesteren dat zij u alsnog willen vervolgen. Daarenboven had u ook voordien reeds geruime tijd geen enkel contact meer gehad binnen dit netwerk. U verklaart dat de laatste keer dat u daarvoor iets van dit netwerk vernam dateert van toen u in Leeuwarden verbleef rond 2008 of 2009. Ook toen was dit enkel wanneer zij u op straat hadden gezien (CGVS p.19 en not. VIB kinderen p.7). Opnieuw blijkt hieruit geen enkel initiatief om u op te zoeken. Bovendien wordt het bevreemdend bevonden dat u, maar dan zes jaar later, zelf opnieuw de stap zou zetten om hen te contacteren om uw schuld af te betalen. Dit na een periode waarin u op geen enkele manier ook maar iets van dit netwerk had vernomen. U haalt daarbij geen enkele specifieke aanleiding aan om dit netwerk opnieuw te contacteren. Dat u zelf opnieuw dit initiatief zou nemen is eerder ongeloofwaardig en ondermijnt uw verklaringen vervolging te vrezen vanwege dit netwerk.

Ook de manier waarop u vreest dat zij u alsnog zouden vervolgen toont niet aan dat u het slachtoffer was van ernstige bedreigingen. U verklaart dat de enige manier waarop zij u kunnen opvolgen of bedreigen er in bestaat dat zij u op straat zouden tegenkomen (not. VIB kinderen p.7-8). Hieruit komt dan ook duidelijk naar voren dat zij u op geen enkele manier actief vervolgen en dat zij daar ook geen inspanningen toe leveren. Enkel wanneer zij u zouden tegenkomen op straat zou dit een groot probleem kunnen vormen (CGVS p.20). Dit wijst er allerminst op dat zij ook actief naar u op zoek zijn. U kan daarbij evenmin zelf aangeven of zij pogingen ondernemen om u te traceren. U verklaart dit onmogelijk te kunnen weten. U kan niet verduidelijken waaraan u dan wel merkt dat zij u nog steeds zouden opzoeken. U verklaart dat niet te zullen weten maar dat u overtuigd bent dat zij niet zullen stoppen. Louter op basis van de gelofte die u hen ooit deed gaat u er van uit dat zij nooit zullen opgeven om u te traceren (CGVS p.19). U haalt daarbij echter geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat u twintig jaar nadat u Nigeria verliet nog steeds vervolging zou dienen te vrezen vanwege dit netwerk.

Waar u verklaart te vrezen voor bedreigingen aan het adres van uw familie in Nigeria dient ook dit danig gerelativeerd te worden. Ook uw familie kon namelijk gemakkelijk verdere vervolging vermijden.

U verklaart weliswaar dat zij geregeld werden opgebeld door dit netwerk en ze er bij hen op aandrongen dat u uw schuld zou afbetalen en dat uw moeder zelfs om die reden geslagen zou zijn geweest in 2004, zijn er sindsdien geen problemen meer geweest. U verklaart dat zij in 2004 of 2005 naar een dorp buiten Benin-City zijn verhuisd en dat zij daar geen problemen meer kenden. Uw familie zag deze mensen nog nooit in het dorp (CGVS p.5-6). De enige keer dat zij nog in contact stonden met dit netwerk was in 2015 of 2016 toen u hen gevraagd had om contact met hen op te nemen. Nadien veranderde uw moeder haar telefoonnummer en slagen zij er niet meer in haar te bereiken (CGVS p.6 en p.18 en not. VIB kinderen p.4 en p.7). **Zodoende kan opnieuw allerminst gesteld worden dat dit netwerk alles in het werk stelt om u of uw familie te vervolgen.**

Derhalve blijkt uit uw verklaringen niet dat u het slachtoffer zou zijn van ernstige bedreigingen vanuit dit prostitutienetwerk.

Vervolgens draagt ook uw kennis met betrekking tot dit netwerk bij tot de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen al jarenlang te hebben gevreesd voor verregaande vervolging vanwege dit netwerk. U bent namelijk zo goed als niet geïnformeerd over de betrokkenen bij dit netwerk waarvoor u al zo lang op de vlucht verklaart te zijn. Al bij al kan u slechts één enkele naam noemen die betrokken is bij dit netwerk, namelijk J. I. of T., uw pooier en de hoofdfiguur binnen uw asielrelaas. U kan niet concreet aangeven wie in België nog voor haar werkt of binnen dit netwerk actief is. U verklaart dat andere pooiers de verschillende meisjes in de gaten houden en informatie uitwisselen. U verklaart dat zij met veel zijn maar kunt geen enkele naam noemen (CGVS p.20-21 en not. VIB kinderen p.6). U kent enkel de vrouwen van de twee mannen die u naar België brachten maar ook van hen herinnert u zich de naam niet. Ook van degene actief in Nigeria heeft u geen enkele informatie. U verklaart dat deze T. een broer en een zus heeft in Nigeria die voor haar werkt en dat u op de hoogte bent van één andere man die haar eveneens hielp en uw familie bedreigde. Echter, ook van hen kent u de naam niet (CGVS p.20 en not. VIB kinderen p.8). **Indien u zich bijna twintig jaar zich door dit netwerk bedreigd voelt en voor hen op uw hoede zou zijn geweest is het uiterst bevreemdend dat u zich geen enkele andere naam zou herinneren.** Indien u al die tijd deze mensen tracht te ontwijken valt het aan te nemen dat u probeert zoveel mogelijk informatie over hen te bekomen zodat u weet op welke manier u hen best ontloopt. Dat u hier geen enkele bijkomende informatie over weet bij te brengen draagt bij tot de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen dat u al die tijd voor hen op de vlucht was en nog steeds verdere vervolging zou vrezen.

Uit het geheel van bovenstaande argumentatie dient dan ook geconcludeerd te worden dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging geldt door het prostitutienetwerk waar u bij betrokken zou zijn geweest."

2.2.3. Inzake de moeilijkheid om uit de prostitutie te komen en bij terugkeer naar Nigeria bescherming te bekomen stelt de bestreden beslissing:

"Indien hier al enig geloof aan zou worden gehecht, wat het geval niet is, wordt er op gewezen dat u niet aannemelijk wist te maken dat u bij een terugkeer naar Nigeria niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten of hun vertegenwoordigers. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier ('EASO Country of Origin Information Report – Nigeria, sex trafficking of women – oktober 2015' en 'UNHCR – 2016 Trafficking in persons report Nigeria – 30.06.2016') blijkt dat **mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden** is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blijk heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. **Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere nietgouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren.** Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. Zij zijn onder meer actief in Benin City, waar u van afkomstig bent. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren.

Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege T. betreft. Wanneer u wordt gevraagd of het geen optie zou zijn om ter bescherming beroep te doen op een dergelijke organisatie bij een terugkeer naar Nigeria, geeft u aan dat deze organisaties door en door corrupt zijn en dat men hier niet op kan rekenen (CGVS p.14). Dit biedt geen afdoende aanwijzing dat u in het geheel geen beroep zou kunnen doen op de bescherming die wel degelijk door de autoriteiten in uw land van herkomst wordt georganiseerd. Bovendien draagt NAPTIP zorg voor ondersteuning bij re-integratie (training van beroepsvaardigheden, verstrekken van micro-krediet, etc.) en wordt het als één van de best werkende overheidsinstellingen in het land beschouwd.

Uw profiel is verder niet van die aard dat u geen beroep zou kunnen doen op deze bijstand geboden door de Nigeriaanse autoriteiten. Uit uw verklaringen komt naar voren dat u voldoende zelfredzaam bent om bij een terugkeer naar Nigeria een eigen leven op te bouwen. Waar er op gewezen zou kunnen worden dat u reeds ten prooi zou zijn gevallen aan een prostitutienetwerk en daardoor over een kwetsbaar profiel beschikt blijkt uit uw gedrag sinds uw aankomst in België dat u allerminst als een onwetend en beïnvloedbaar persoon kan worden beschouwd. U toonde gedurende uw bijna twintigjarig verblijf in Europa het nodige initiatief om u, zelfs in de illegaliteit, te handhaven. U slaagde er steeds in om op eigen kracht onderdak en een inkomen te verwerven of om beroep te doen op de hulporganisaties die u hierbij bijstonden. Zo nam u zelf het initiatief om rijst te gaan verkopen (CGVS p.13), slaagde u er in een opleiding te volgen (not. VIB kinderen p.10) en bouwde u zelfstandig een netwerk op waar u bij terecht kon toen u zich naar Nederland begaf. Hieruit komt dan ook duidelijk naar voren dat u in staat bent om op eigen benen te staan, wat er op wijst dat u ook bij een terugkeer naar Nigeria hier voldoende toe in staat zal zijn. **Uw eerdere ervaringen, uw huidige profiel en de ongeloofwaardigheid van de vervolging dat u tot op heden door dit prostitutienetwerk zou kennen wijzen er niet op dat u een dermate groot risico loopt bij een terugkeer naar Nigeria opnieuw in de handen te vallen van een dergelijk netwerk."**

Verzoekende partijen brengen geen concreet element bij dat voorgaande motivering in een ander daglicht kan stellen; bijgevolg wordt voormelde motivering door de Raad overgenomen.

2.2.4. Ten overvloede stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen verweer voeren ten aanzien van het onderdeel in de beslissingen dat stelt:

"Ter volledigheid dient opgemerkt dat u Nigeria niet verlaten heeft omwille van enige persoonlijke problemen aldaar. U verklaart dat uw moeder aandrang op uw vertrek omwille van de precaire financiële situatie van uw familie. U verklaart voordien geen problemen te hebben gekend in Nigeria (CGVS p.16-18). U haalt derhalve louter economische motieven aan voor uw vertrek uit Nigeria. Dergelijke motieven vallen echter niet onder de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen. Het artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag stelt immers dat een vluchteling een persoon is "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen". Zodoende zijn er, gezien de door u aangehaalde vrees voor vervolging vanwege het prostitutienetwerk waar u bij betrokken zou zijn geweest ongeloofwaardig wordt bevonden, geen andere redenen die een terugkeer naar Nigeria belemmeren of die er op wijzen dat u bij een terugkeer problemen zou ervaren die kunnen worden beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève."

2.2.5. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. De verzoekende partijen voeren geen concrete argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekende partijen tonen gelet op het hoger vastgestelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS